

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
1e editie, 6e jaargang, Februari - April 2010

Toekomst

INHOUD

Zusjesfeest Cleopatra
Pagina 4

Kinderen voor Kinderen. Voor kinderen?
Pagina 6

Papa Roach
Pagina 9

Thema: Toekomst

Valse Profeten
Pagina 10

Op Basis van Angst
Pagina 11

11 Belangrijke Platen
Pagina 13

De Kristallen Bol
Pagina 16

Rubrieken

Column
Pagina 5

Leden Doorgelicht
Pagina 8

Alternatieve Route
Pagina 18

Quotes
Pagina 23

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie
Marlies van der Burgh [MB]

Redactie
Friso Woudstra [FW]
Michiel van Lierop [ML]
Shane Bozelie [SB]
Rik Sprenkels [RS]
Yurre Wieken [YW]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Proloog

Het was donker in de woonwagen. Lavenira Forsyte was een donkere schim onder een met zilver bedrade sluier. "Wat wielt oe weten?", raspte ze met een stem die aan een kettingrokend veenlijk had kunnen behoren. "Laten we beginnen met maart", antwoordde ik. Ik betaalde haar in vergulde kinder-vingerkootjes, zoals

de gewoonte was in deze kringen. Mevrouw Forsyte rook eraan, beet erop en knikte goedkeurend. Ze sloot haar ogen. Haar zwarte vingernagels gleden over de kaarten. Totdat ze opeens stilhielten en er één vastgrepen. "Maarr... de koning van kelen..." Ze rochelde en spuwde de klodder waarschijnlijk per ongeluk op de

bastaardhond die zich in haar nabijheid bevond. "Onderdrokt en heftig emoties". "Waaronder?", wilde ik weten. Ze pakte nog een kaart. "Staven vaif...een schaingevcht...ies van tevoren bekend en afgesproakt. Vele energie! Een krachtmetieng, maar er zoelen geen gewonden zain! Allen wielen iets anders."

Mijn nieuwsgierigheid was gewekt. "Hoe zal dit schijngevecht aflopen?" Nadat de hond het nog eenmaal moest ontgelden greep ze weer een schijnbaar willekeurige kaart. "Skaiven twee. Er ies meer mooglaikheden en men komt niet oit tot een besliessieng". Nou, dacht ik bij het verlaten van de woon-

wagen, dat wordt weer een leuke ALV.

In deze editie...

Alle aandacht voor de toekomst. Valse profeten, kristallen bollen, een antiutopie en de nodige toekomstmuziek!

[MB]

Rachtpost

Geachte redactie,

Bij deze mijn commentaar op de Intro-editie van Akta Nokturna. Om maar meteen met de deur in huis te vallen: ik maak mij zorgen. Zorgen om Akta Nokturna. Zorgen om Karpe Noktem als geheel. Onze alternatieve vereniging krijgt steeds meer leden uit het conformistische kamp. Zorgwekkend veel zijn het er al! Deze tsunami van conformisten bedreigt onze alternatieve identiteit. Nu al zien wij steeds meer ballerig gelhaar en kleurrijke popie-jopieshirtjes. Regelmatig klinkt er discosmuziek uit onze heilige metalboxen. Gewone hardwerkende alternatiefelingen durven niet meer veilig over straat.

En Akta wordt steeds vrolijker! Waarom zulke blije Arialteksten terwijl gotische of keltische lettertypen zoveel beter bij ons karakter passen?

Dames en heren van de redactie, wij hebben hier te maken met een vijfde kolonne van conformisten. Zij zijn infiltranten van de ons vijandige verenigingen als Ovum Novum en Carolus Magnus. Zij hebben slechts één gemeenschappelijk doel: de volledige aanpassing van onze vereniging. Sommigen binnen onze vereniging weigeren dit te erkennen; verblind door cultuurrelativisme en politieke correctheid sluiten zij de ogen voor het gevaar van de conformisten. In de naam van de diversiteit doen

zij Karpe Noktem in de uitverkoop! Ik moet hieruit constateren dat zij knettergek zijn geworden en hoop dat u dit nog niet bent. Akta is het gezicht van onze vereniging en het is een gezicht dat ingrijpend dreigt te veranderen onder invloed van het conformistische Paard van Troje.

Als stem en promotor van Karpe Noktem, tijdens de introductie en daarbuiten, is het uw verantwoordelijkheid het tij te keren en onze identiteit in stand te houden. Karpe Noktem voor de Karpers!

Met vriendelijke groet,
een bezorgd lid [YW]

Beste redactieleden van Akta Nokturna,

Ik ben erg boos op jullie! Elke Akta die ik in mijn hand gedrukt krijg staat vol met van die stomme uitspraken van leden die 'toevalig' gehoord zijn door redactieleden van Akta. Vinden jullie dat normaal ofzo? Zelf behoor ik nog niet tot de 'gelukkigen' die in Quotes gestaan heeft, maar ik heb wel gezien hoe ze ontstaan. Iemand zegt iets - en dat wordt dan volledig uit verband getrokken, met alle relevante context eruit gecensureerd in Akta geplaatst! Waar slaat dat op? Op deze manier kweek je een cultuur waarin niemand meer iets durft te zeggen, omdat ze bang zijn voor lul te worden

gezet door één of ander stom verenigingsblaadje! Karpe Noktem is juist zo'n lekker vrije vereniging en jullie komen daar met je fascistische geroddel even overheen walsen. Fijne rotcommissie zijn jullie!

Met consumptie en een flinke rochel,
een lid dat wél in context wil blijven - [ML]

De redactie heeft uw bezwaren in overweging genomen en is voornemens haar leven te beteren. Dat zij u vol trots mogen wijzen op de nieuwe Quotes achterin deze editie van Akta Nokturna.

Het bestuur stelt zich voor

Van links naar rechts: Mike Ligthart, Hugo van Versendaal, Michiel van Lierop, Bas Westerbaan, Rik Sprenkels

Michiel

Het belooft een druk jaar te worden voor mij! Naast een studie informatiekunde, deelname aan de op-leidingscommissie van desbetreffende studie, diverse hobby's en een woelig nachtleven waarover - naar ik verneem - voldoende rodels rondgaan om een volledige Aktapagina mee te vullen, ben ik ook nog eens voorzitter geworden van het altijd charismatische nachtelijke gezelschap dat ASV Karpe Noktem heet. Invulling vinden voor mijn week is inderdaad geen groot probleem. En ondanks mijn kleurrijke agenda, waarin het moeite kost om de lege plekjes nog te vinden, heb ik er ontzettend veel zin in!

Na vorig jaar voorzitter te zijn geweest van de lustrumcommissie werd duidelijk

dat ik het veel te leuk vond om dingen te organiseren voor en met Karpe Noktem. De logische volgende stap was een sollicitatie bij het bestuur en enkele maanden later bevind ik mezelf in het secretariaat van de Villa van Schaeck, waar ik mijn allereerste bestuursvergadering voorzit. Samen met Bas, Hugo, Mike L. en Rik ga ik pogingen Karpe Noktem ook dit jaar weer:

1. niet failliet te laten gaan
2. te laten groeien in ledenaantal
3. de moeite (lees: contributie) waard te maken
4. een stap dichter bij de wereldvrede te laten komen

Als het zesde bestuur onder de (informele) zinspreuken: "Eerlijk zullen we alles delen.", Bros b4 hos en "Gatverdamme, moet dat echt?".

Mike

Hallo daar! Mijn naam is Mike Ligthart, of zoals ik ook wel genoemd wordt binnen Karpe Noktem: Mikel, dankzij het forum. Mij is gevraagd me voor te stellen in dit stukje, dus dat is precies wat ik ga doen. Waarom? Omdat ik het komende jaar jullie vice-voorzitter ben!

Wat houdt dat nu precies in, dat vice-voorzitterschap? Het betekent dat ik onder andere Michiel vervang wanneer hij afwezig is en soms in zijn plaats naar een zusjesoverleg ga. Dit heeft ook meteen met mijn tweede functie te maken: ik houd contact met externe partijen, onderhandel met ze en wil dit jaar kijken of we sponsors kunnen vinden voor Karpe Noktem. We willen dit jaar ons gezicht goed en duidelijk laten zien aan alle studenten

van Nijmegen. En ook aan andere partijen willen we laten zien dat wij een toffe vereniging zijn om mee samen te werken! Daarnaast onderhoud ik het contact tussen het bestuur en een aantal commissies. Ik zit zelf ook in een aantal commissies; zo ben ik bestuurspipo van onder andere de FotoCie, de ProCo, de WeekendCie, de kersverse IntregraatCie en ben ik actief bezig om van de KNUF ook een officiële commissie te maken. Hiernaast ben ik ook nog lid van de Webcie en hoop ik een oud-ledencommissie op te kunnen zetten.

Over mijzelf: ik studeerde al enige jaren scheikunde en kunstmatige intelligentie aan de universiteit (sinds 2006). Ik ben dus al enige tijd bekend met het studentenbestaan en besloot inmiddels al weer ruim een jaar geleden dat het tijd

was om me wat meer in het studentenleven te storten. Ik ben toen lid geworden van Karpe Noktem en heb er geen moment spijt van gehad! Hoewel ik minder lang lid ben dan sommige andere bestuursleden, ben ik zeker van plan me 120% in te zetten voor deze vereniging! Ik voel me hier thuis en ga me ervoor inzetten dat hetzelfde zal gelden voor alle huidige en toekomstige leden. Tot ziens op de dansvloer!

Hugo

Hallo beste Karpe Noktemleden, mijn naam is Hugo van Versendaal en ik ben dit jaar de penningmeester van deze mooie vereniging. Nog geen jaar geleden ben ik lid geworden - en het feit dat ik nu al tot het bestuur ben getreden geeft een mooie illustratie van de openheid van Karpe Noktem. Buiten het verenigingsleven studeer ik Grieks en Latijn aan de Radboud Universiteit; iets wat ik na vier jaar nog steeds met veel plezier doe. Ook houd ik er net als veel andere leden - van om concerten en festivals te bezoezen. Het was nota bene bij een optreden van In Flames in 013 dat ik Jesper Scherpenhuijsen ontmoette en overgehaald werd om ook eens op maandag in de Villa langs te komen. Het is leuk om te zien dat er inmiddels steeds meer nieuwe gezichten bijkomen en ik hoop dat jullie het net als ik ook zo goed naar jullie zin hebben. Groetjes, Hugo

Rik

Bijna een jaar ben ik schrijflustig penvoerder geweest in het bestuur van Karpe Noktem. In die tijd heb ik veel gezien en geleerd en met genoegen heb ik enkele maanden studievoortgang ingeleverd om KN en de leden tot hun dienst te zijn. De Latijnse term voor secretaris, *ab actis*, is nog steeds gebezigd bij onze meer corporale zuster- en broederverenigingen en betekent letterlijk 'van de gedane zaken'. Het was dan ook een voortdurend terugbliken, controleren, checken en vooral bijzonder veel (be)schrijven. Hoewel mijn ervaring als 'schrijfslet' van de vereniging erop zit - tot mijn genoegdoening, want notuleren gaat helaas vrij snel vervelen

- heb ik mijn taak als bestuurder nog niet naast mij neergelegd. Jawel, jullie zitten nog een jaar aan me vast!

De komende tijd ga ik mij bezighouden met de Villa. Hierbij komt veel genetwork en gebabbel kijken. Vaardigheden die bij mijn vorige functie secundair waren zullen nu op de eerste plaats komen te staan en tot mijn schrik vind ik het nog leuk ook. Ik zie een prachtig jaar in het verschiet, waarin Karpe Noktem meer en meer groeit, zichzelf bewijst en ontluikt tot werkelijk de mooiste en leukste groep mensen waar een Nijmeegse student deel van kan uitmaken. Velen van jullie heb ik volledig op zien bloeien en tot hun recht zien komen in onze mooie

vereniging en ik hoop dat ik mee kan werken om de perfecte sociale omgeving te scheppen om dit in de toekomst nog vele malen mee te mogen maken.

Het lijkt me duidelijk dat eenieder die vragen en/of opmerkingen heeft over Karpe Noktem of Villa van Schaeck, of die zelf iets leuks wil doen binnen de vereniging, altijd bij me aan kan kloppen. Karpe Noktem leeft nog steeds voor en door haar leden en hun vrijwillige, maar niet vrijblijvende initiatieven.

Bas

Ik ben Bas Westerbaan, eenentwintig maal verjaard, ik studeerde al drie jaar wiskunde en woon in een verlaten kleuterschool. Ik ben een groot liefhebber van logica en whisky. Laatstgenoemde voorkeur is er één die ik deel met menig mede(bestuurs)lid - en dit is de uiteindelijk onontkoombare oorzaak van ons bescheiden assortiment. Mijn enthousiasme binnen de wiskunde uit zich vooral op mijn favoriete medium: het schoolbord. Met wit krijt. Zoals het hoort.

An mij is de taak Ate notuleren totdat ik er bij neerval bij bestuurs- en algemene ledenvergaderingen, de post te openen tot zover mijn vingers dit nog toestaan, de archieven

door te spitten zolang de koffie niet te veel van mij vergt én alle mooie nieuwe dingen in te voeren en dan vooral de nieuwe leden. Dit jaar is ook aan mij toevertrouwd de schimmige, obscure en vergeten jaren van Karpe Noktem in te duiken en op zoek ter gaan naar haar mooie en duistere parels.

Verder onderhoud ik het contact met onze actieve achterban en hoop ik zo veel mogelijk commissiehoofdenvergaderingen en actieve ledenavonden te houden als respectievelijk het aantal dagen in het jaar en Hugo het toelaten. Ook onderhoud ik dit jaar weer als hoofd, samen met de Webcie, de administratie, de website, het forum en al het e-mail-verkeer.

Noordelijke expeditie ontaardt in uitputtingsslag

Vrijdag acht januari gaven onze alternatieve vrienden van Cleopatra te Groningen een zusjesfeest waarbij Karpe Noktem uiteraard van de partij was: maar liefst twee verschillende expedities werden uitgerust. Een team van professionals bestaande uit het bestuur van Karpe Noktem zou een lange maar zekere route naar het hoge noorden afleggen. Dit gaf het voordeel dat hun weg langs bevoorradingssposten van sympathiserende verenigingen zou leiden. Een tweede team zou een zo kort mogelijke route afleggen om zodoende kostbare energie te

sparen. Zij lagen nog prinsheerlijk in hun nesten terwijl het bestuur voor dag en dauw reeds de treinen namen. Ondergetekende maakte deel uit van het tweede team.

Om 19.30 verzamelden we ons op het centraal station te Nijmegen. Het bestuur was toen al bijna tien uur onderweg. Opmerkelijk genoeg waren alle ontdekkingsreizigers op het afgesproken tijdstip paraat, zodat in mars-tempo de juiste trein kon worden bereikt. Een fles wijn, een zak chips, enkele broodjes en wat blikjes hoog-energetische-drink-voor-nood gevallen vormden ons volledige proviand. De

goed verwarmde treinen van de NS brachten ons eerst prinsheerlijk naar Zwolle en vervolgens naar Groningen. De bittere kou trotsrend tegen wij door enkele straten met levende etalagepoppen onder felrode lichten naar ons einddoel: de tombe van Cleopatra! Vermoeid van onze lange reis zegen wij neer op de bar-krukken en vierden wij onze geslaagde expeditie met wijn, bier, wodka en Fanta. Het andere team was toen nog bijna twee uur van Groningen verwijderd.

Groningse inboorlingen stroomden toe en het bier vloeide rijkelijk. Ongerust over het uitblijven van het eerste team werd

telkenmale contact gelegd tot het verlossende woord kwam: het bestuur bevoorraadden zich in een hamburgertent en zouden weldra *acte de présence* geven. Als helden werden zij onthaald! Het Noorden was bereikt!

Wat omhoog gaat valt automatisch weer naar beneden. Wat naar het noorden gaat bereikt echter niet zinder slag of stoot weer het zuiden. Teneinde zo min mogelijk van de feestvreugde te missen en onze charmante gastheren- en vrouwen niet al te zeer tot hinder te zijn, besloot het grootste deel der beide expedities de eerste trein terug naar Nijmegen af te wachten. Deze vertrok heel vroeg. In de ochtend wel te verstaan, pas om 6.44. De één na de ander besloot om toch maar de nacht in Groningen door te brengen, tot er nog slechts twee Karpe

Noktem'ers over waren: ondergetekende en Rik. Uitgeput door het lange reizen en de slaaparme nachten ervoor capituleerde Rik echter eveneens tegen 4.30. Ik lag op dat moment al bewegingloos te ontspannen op een bank. De vertrekijd van de trein al zo dicht genaderd besloot ik dit moment af te wachten. Geëscorteerd door het bestuur van het Utrechtse Biton dat ook de hele nacht had doorgebracht in Groningen namen we de trein, alwaar onze wegen zich scheidden te Zwolle. Niet vóór tienen bereikten we Nijmegen. De expeditie was volbracht! Ik heb wel ongeveer de hele dag verslapen...

Zusjes van Cleopatra, het was gezellig! Wees welkom in April op ons Zusjesfeest!

[PL]

KarpeNoktemseersteLustrum *The aftermath*

Zonder een stevige bodem kan een lustrumcommissie niet de ganse nacht actief zijn en zijn bands niet in staat een oorverdovende geluidsmuur neer te zetten. Reden te meer dus voor Paul 1.0 om, in plaats van de gebruikelijke daklozen, nu commissie- en bandleden te voederen. Zo gezegd zo gedaan: een hermetisch afsluitbare dubbelwandige pan¹ – met een duur woord ‘gamel’ – werd tot de rand gevuld met penne rigate, spinazie, kruiden- en Goudse kaas en handenvol spek.

De ochtenden erop stonden er echter geen vrijwilligers te trappelen om deze gamel weer schoon te maken. En in een biologische reactor vinden processen plaats die slechts in obscure biologieboeken middels uitgekiende formules

beschreven worden... Niet minder dan vijftien dagen later viel Michiels oog op deze gamel. Schoonmaken was de enige optie.

Het losmaken van de krachtige klemmen en het opplichten van het deksel maakte reeds duidelijk dat de toestand van de overgebleven etensresten vergelijkbaar was met die van de grotere feestneuzen de ochtend na het lustrum. De Palestinashawl van Michiel werd vlug over de neus getrokken; voor Paul was er gelukkig een theedoek paraat. Om de beurt werden enkele lepels biomassa naar een plastic zak overgeheveld waarbij de penetrante walm zelfs door de fijne mazen van de provisorische gasmaskers heendrong, hetgeen het krachtig inhaleren van frisse lucht noodzaakte.

¹ Vul de woordgrap zelf maar in

Met de doeken nog om de schedel ging men bij gebrek aan een inpandige vuilniscontainer op zoek naar een vuilnisbak op de openbare weg. Gezichten om ons heen verworenen zich in verbaasde grimassen - dit zal de onbewuste reactie van de neusvleugels

op de rottingswalm zijn geweest. Gelukkig stond er een afvalbak vlak voor de Villa zodat we snel van onze vracht waren verlost. Lisette 1.0 was inmiddels bezig met het schoonmaken van de gamel, zodat deze weer brandschoon in ontvangst kon worden genomen.

Tip voor het tweede lustrum: draai het ontluchtingsgaatje in het deksel van de gamel los zodat deze vanzelf een waarschuwingssignaal naar de feestneuzen kan zenden!

[PL]

Column De nasmaak, deel 3: We can't stop here; this is Bat Country!

Al geruime tijd zijn Amens en natuur op vele vlakken in een bittere strijd verwikkeld - al vanaf de eerste steentijd mens die een stuk vuursteen tot een wenselijke vorm wist te bewerken. Een wenselijke vorm, maar ook een menselijke vorm, want overal waar de mens een overwinning maakt op haar chaotische en van willekeur vervulde tegenstander brengt hij structuur en orde aan. De natuur is dan ook geen kosmos, maar een chaos - wat

de ‘natuurliefhebbers’ ook in haar willen zien.

D deze strijd speelt natuurlijk ook op een subtieler vlak: in de strijd die de mens met haar eigen natuur heeft. Vooral het ‘temmen’ van de eigen natuur blijkt in vele individuen, ook ‘beschaafde’, een flinke opgave. Het is dan ook moeilijk om de natuurlijke drang naar vasthouden aan afgoden en dogma’s af te knotten, maar bijvoorbeeld ook om emoties als jaloezie en woede te kanaliseren

en uiteindelijk te rationaliseren. Het is lastig om in het reine te komen met het innerlijke dier, het *id*. (Maar, aan de andere kant: *He who makes a beast out of himself, gets rid of the pain of being a man.*)

In zijn drang naar zelfverbetering moet de mens voortdurend delen van zijn eigen natuur opgeven. Er is geen vooruitgang mogelijk zonder verloochening van de (menselijke) natuur. Dit is de reden dat veel denkers menen dat

(technologische, maar ook wetenschappelijke) vooruitgang uiteindelijk zinloos zal zijn en zal uitmonden in een lege, vieeuze cirkel waarin de mens uiteindelijk het onderspit zal delven ten aanzien van de natuur.

In deze leegte hebben Ivelen zich al gestort. Zij die menen dat het compleet zinloos is om verder te denken, verder te treden ‘where no man has ever gone before’. Het is een enkele reis, een trip de woestijn in, waar enkel droogte

en verlatenheid gevonden kan worden. *Bat Country*.

Wellicht is het al lemaal zinloos. Maar laten wij onze ogen sluiten, ons vasthouden aan de vertrouwde cadans van de vooruitgang en dialektische ontwikkeling en niet ontaarden in postmoderne leegte.

[RS]

Kinderen voor Kinderen, een kind is hier zo rijk; Kinderen voor Kinderen – het is zo ongelijk... Vele generaties zijn er mee opgegroeid: het bekendste kinderkoor van Nederland dat dertig jaar geleden het levenslicht zag. Met meer dan vierhonderd songs is Kinderen voor Kinderen een maatschappelijk instituut dat nog steeds jaar na jaar een dozijn nieuwe muziekstukjes produceert. Ogenschijnlijk vrolijke liedjes over alledaagse problemen. Maar waar weinigen zich van bewust zijn is dat aan de welbekende en schijnbaar innocente composities een onderliggende tendens van diep psychisch jeugdleed ten grondslag ligt. Om de naïveteit van de argeloze luisteraar te delgen en hem een weinig inzicht te geven in de verwrongen krochten van de nog onrijpe geest, zal in dit artikel een drievoedige kinderliedcasus geanalyseerd worden; een triptiek der ontraadseling van de getergde juveniele ziel.

Met één been in het geestelijke graf

Zoals hierboven gesteld kent Kinderen voor Kinderen een eigenaardige preoccupatie met geestesziekten, die bijvoorbeeld aan het licht komt in: 'Eén been op de stoep' (Kinderen voor Kinderen 8). Zie de onderstaande liedtekst:

*Ik loop met één been op de stoep
En één been in de goot
En als ik dat niet doe
Dan ben ik morgen dood
Ik kom er niet vanaf
Ik baal er wel eens van
Ik weet alleen maar dat ik het niet laten kan
Met één been op de stoep
En niemand die het weet
Ik schaam me d'r een beetje voor
Maar ik ga maar door
'k Ga d'r maar mee door*

*Ik loop met één been op de stoep
En één been in de goot
En ook nog achteruit
Is dat niet idioot?
Dan moet ik op de hoek
Nog even blijven staan
Omdat er anders vast een hoop verkeerd zal gaan
Met één been op de stoep
Bezweer ik het gevaar
Ik vind het zelf een raar verhaal
Is dat nou normaal
't Is toch niet normaal*

*Ik tel de tegels van de straat
Maar een putje telt niet mee
Het zijn er zeventig precies tot aan de brug*

*En als ik me vergis moet ik helemaal terug
Wat gek
Wat maf
Bekaf*

*Loop ik met één been op de stoep
En één been in de goot
En als ik het vergeet
Dan zit ik in de boot
Want als ik zo niet loop
Op weg van huis naar school
Dan eten we de hele week savooienkool
Met één been op de stoep
En krampen in m'n kuit
Wie legt er nou eens uit waarom
Ben ik nou zo stom
Ben ik nou zo stom?*

*En met het lopen op de trap
Heb ik ook nog een probleem
Ik moet de vijfde trede altijd overslaan
En als ik me vergis, weer van onderen af aan
Wat gek
Wat maf
Bekaf*

*Loop ik met één been op de stoep
En één been in de goot
En als ik dat niet doe
Dan ben ik morgen dood
Ik kom er niet vanaf
Ik baal er wel 's van
Ik weet alleen maar dat ik het niet laten kan
Met één been op de stoep
En niemand die het weet
Ik schaam me d'r een beetje voor
Maar ik ga maar door
'k Ga d'r maar mee door
Altijd maar mee door
Door en door en door
Altijd maar mee door*

Zoals de oplettende lezer wellicht heeft opgemerkt handelt 'Eén been op de stoep' over het dwangmatig verrichten van bepaalde handelingen. De dwangneurose of dwangstoornis wordt in het medisch jargon aangeduid met de term OCS (Obsessief Compulsieve Stoornis):

Onder de obsessieve-compulsieve stoornis wordt een groot aantal klinische beelden gerangschikt, die zich kenmerken door regelmatig terugkerende dwanggedachten en/of -handelingen. Ongeveer tachtig procent van de patiënten met een OCS heeft van beide last. De meeste patiënten leveren onophoudelijk strijd tegen hun dwanggedachten. De dwanggedachten gaan over het algemeen gepaard met angst, onrust of nervositeit. Ze interfereren daardoor met de dagelijkse bezigheden van de patiënt. Patiënten proberen hun dwanggedachten beheersbaar te maken, en de ontstane spanning te verminderen. Dit zogenaamde 'neutraliseren' vindt meestal op stereotiepe wijze plaats door andere gedachten op te roepen of dwanghandelingen uit te voeren¹.

Het moge duidelijk zijn dat de ik-figuur van het liedje een zwaargeval van OCS te pakken heeft; hij vertoont dwangmatigheid door het gootlopen (voortuit, achteruit, stoppen op de hoek) het tegels tellen en het traplopen. Daarmee verweven is het additionele dwangmatige doemdenken ("En als ik dat niet doe, dan ben ik morgen dood"; "Nog even blijven staan, omdat er anders vast een hoop verkeerd zal gaan"; "Met één been op de stoep bezweer ik het gevaar"). Als vanzelfsprekend levert deze bezetenheid uiteenlopende problemen op voor de persoon: een remmende werking op zijn dagelijks leven door de

vertragingen die hij bij iedere ondernomen activiteit opdoet ("Ik moet de vijfde trede altijd overslaan, en als ik me vergis, weer van onderen af aan"). Maar ook heeft de aandoening een zware weerslag op de sociale omgang van de patiënt door de gêne en schaamte over de kwaal en het daaruitvolgende onvermogen tot communicatie. ("En niemand die het weet. Ik schaam me d'r een beetje voor") Maar dit is niet alles: in deze casus heeft OCS ook de aftakeling van het lichaam tot gevolg. Tegen beter weten in kan de ik-figuur het dwangmatige lopen en tellen niet laten en continueert ondanks de krampen in zijn kuit. "Bekaf" is hij – en volhardt desondanks. Deze zware last voor de psyche eist na verloop van tijd zijn tol en leidt ten slotte tot co-morbiditeit:

Er bestaat een aanzienlijke overlap tussen OCS en andere stoornissen, zoals de depressieve stoornis. Onderzoek toont aan dat ongeveer 28 tot 38% van de patiënten met ocs tevens aan de criteria van de depressieve stoornis voldoet. Het verschijnsel dat OCS overgaat in een depressie gebeurt driemaal zo vaak als het tegenovergestelde².

De ik-persoon "baalt ervan" dat hij niet in staat is om zijn aandoening op eigen kracht te overwinnen; door alle schaamte treedt een sterke degradatie van het zelfbeeld op die leidt tot zelfhaat: ("Wat gek, wat maf"; "Wie legt er nou eens uit waarom? Ben ik nou zo stom?; "Is dat niet idioot?") Uiteindelijk kwijnt de toenmalige persoonlijkheid weg, totdat er niets meer rest dan een mensvormig vehikel, een omhulsel voor de ziekte; een bewustzijn dat nog slechts "weet

dat hij het niet laten kan." Onvoorstelbaar leed.

(Mu)ziek voert de boventoon.

OCS is niet de enige psychische stoornis waarvoor Kinderen voor Kinderen een nage-noeg pathologische belangstelling bezit; ook schizofrenie krijgt een aantal nummers toebedeeld. Zo handelt het nummer 'Wakker met een wijsje' over de auditieve hallucinaties die bij deze stoornis optreden. Auditieve hallucinaties zijn de meest voorkomende kenmerken voor schizofrenie; ze worden meestal waargenomen als stemmen, bekend dan wel onbekend. De inhoud van deze hallucinaties is gevarieerd. De voornaamste regels van het nummer luiden als volgt:

*Ik word altijd wakker met een wijsje in m'n hoofd
Loop de hele dag te zingen en te fluiten
Elke morgen wakker met een wijsje in m'n hoofd
Als ik binnenkom dan rinkelend de ruitent*

Wordt in dit nummer het muziekdelirium nog als prettig ervaren ("Het is gewoon een wonder, het is gewoon geluk, wakker met een wijsje, en m'n dag kan niet meer stuk") - in 'Bang, hoezo bang?' op Kinderen voor Kinderen 2 is

de stoornis verworden tot een schrikwekkende angstdroom:

*Eerlijk waar, ik wil niet bang zijn
Maar als ik in het donker lig
Hoor ik alsmaar vreemd geschuifel
Voel 'k een oog op mij gericht
Als 'k me omdraai zie ik net
De staart van een beest achter het behang
En uit de kast daar komt een zwaard
En dan ben ik toch weer bang*

*Eerlijk waar, ik wil niet bang zijn
Maar al die kleren op m'n stoel
Worden langzaam kleine ventjes
Eerst een paar en dan een boel
En dan hoor ik zware stappen
Plop plop gaat het door de gang
In de verte hoor ik klappen
En dan ben ik toch weer bang*

*Eerlijk waar, ik wil niet bang zijn
En ik doe ook best mijn best
Maar zodra 'k alleen in bed lig
Wordt mijn dapperheid getest
Door wel duizend gekke piepjess
Door gekraak en soms gezang
En dan weet ik dat het nep is
Maar dan ben ik toch weer bang*

In dit narratief manifesteren zich overigens niet slechts auditieve hallucinaties als het geschuifel, de piepjess en de zware stappen op de gang, maar ook visuele wanen zoals het zwaard uit de kast en de kleding die transformeert tot enkele minusculle antropoiden. De daaruit volgende angsten en achtervolgingswaanzin van de ik-persoon leidt tot de onfortuinlijke diagnose paranoïde schizofrenie... Een leven getekend door voortdurende angst - is dit werkelijk een onderwerp voor een kinderkoor?

Het grote zwelgen

Ten slotte gaat deze ontwikkeling nog een stapje verder; het gehele

cluster van stoornissen wordt gesublimeerd in de overkoepelende themasong 'Ziek zijn' – een celebratie van de mentale inferioriteit. Balancerend op het snijvlak van een morbide masochisme en het syndroom van Münchhausen³

zingt de ik-persoon in dit nummer over de ge-neugten van verschillende kwalen: "Ziek-zijn is soms best wel lekker. Ziek-zijn is soms best wel fijn. Maar het moet 'een beetje ziek' zijn. En het liefste zonder pijn"

In het bijzonder wanneer dit gezien wordt in het licht van de ernst van de voorgaande behandelde nummers is 'Ziek zijn' (dat immers handelt over het fingeren van ernstig leed) een uitermate pervers lied. Zie bijvoorbeeld het couplet:

*Ziek zijn hoeft geen ramp te wezen
Ziek zijn kan soms prima zijn
Als je maar 'een beetje ziek' bent
Of alleen maar voor de schijn
Bah, daar gaat die stomme wekker
Oh, ik heb opeens zo'n pijn
Mam, ik voel me niet zo lekker
Wat zou dat toch kunnen zijn*

*Heus, naar school gaan gaat nu niet
Wat een pech, wat een verdriet
"Ga dan maar weer naar je bedje"
Breng ik straks een tabletje"
"Nee, lieve mam
Breng me maar een boterham"*

Het leidt geen twijfel dat dit lied niet slechts handelt over het simuleren van fysieke kwellingen, maar tevens over het veinzen van de psychische. Iets wat de obligate vraag doet rijzen of alle andere songs (inclusief de nummers 'Kom eet je bie ba boe ba bord nu leeg' - onmiskenbare anorexia nervosa⁴ en 'Ik heb 't allemaal niet bij me', over preseniele demenzie⁵) wel ooprecht zijn – en niet óók gefingeerd. Hoe waarachtig is Kinderen voor Kinderen? Zijn zij echt? Of herbergt zich onder hun saturnische dekmantel een riskant genootschap dat het argeloze publiek in een hinderlaag van psychische experimenten lokt; dat hen onherroepelijk laat wegzakken in het moeras van quasi en pseudo...? Hoe dan ook – hoedt uw kinderen voor Kinderen voor Kinderen!

[MB]

Akta Nokturna, Februari - April 2010

Voetnoten

1 <http://www.ocdvriendenkring.org>

2 Ibidem

3 Het Münchhausensyndroom is een psychisch syndroom waarbij de patiënt zich herhaaldelijk presenteert bij medische hulpverleners met gefingeerde klachten of zelf toegebrachte verwondingen, om daardoor zorg en aandacht te krijgen. De aandoening wordt ook wel nagebootste stoornis genoemd. Een kenmerk van dit syndroom is dat de patiënt zich constant weer andere ziekten en verwondingen aanmeet, en dus constant naar andere specialisten verwezen wordt. Een onderscheid met hysterie of een somatoforme stoornis is dat de hulpverlener bewust wordt misleid; een onderscheid met hypochondrie is dat er wel daadwerkelijk symptomen/klachten of ziekteverschijnselen zijn, echter deze worden door de patiënt op bewuste wijze gefingeerd. Uiteenlopende emotionele redenen kunnen ten grondslag liggen aan dit syndroom (<http://nl.wikipedia.org/wiki/M%C3%BCnchhausensyndroom>)

4 Kom eet je bie ba boe ba bord nu leeg

Kom, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg
Zit niet zo lang te zie, za,
zeuren
Toe, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg
Het zal je maar gebie, ba,
beuren

Andijvie en witlof
Spinazie en prei
Het komt me m'n neus uit
Het is niks voor mij

'k Weet niet hoe vaak ik al
de zenuwen kreeg
Van 'eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg'

Ik krijg het van spruitjes
bij voorbaat benauwd
En ik vind het nog altijd
een wonder
Dat iemand van bieten of
slabonen houdt
Mij brengen ze enkel ge-
donder

Want als ik aan tafel te
treuzelen zit
Barst vader weer uit in z'n
eeuwige hit

Kom, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg

Kom, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg
Zit niet zo lang te zie, za,
zeuren
Toe, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg
Het zal je maar gebie, ba,
beuren

Wie kon het verzinnen
Gelei als beleg
Hoe hou je het binnen?
Hoe krijg je het weg?

'k Weet niet hoe vaak ik al
de zenuwen kreeg
Van "eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg"

Ik krijg zonder prakken
geen hap in m'n mond
Maar dan hoor je: 'Zit niet
zo te knoeien'
't Is nooit gewoon lekker,
wel altijd gezond
En je moet er ook steeds
weer van groeien
Haast nooit dat ik mij op
een happie verheug
Ik eet tegen heug en ik
eet tegen meug

Kom, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg

Kom, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg
Zit niet zo lang te zie, za,
zeuren
Toe, eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg
Het zal je maar gebie, ba,
beuren

Ik denk bij spinazie
Hoe kom ik er af
Als ik Franse kaas zie
Zie ik dat als straf

'k Weet niet hoe vaak ik al
de zenuwen kreeg
Van 'eet je bie, ba, boe,
ba, bord nou leeg'

5 Ik heb het allemaal niet
bij me

Potje lijm en lineaal en
lekker pijpje krijt
Heremetijd, helemaal
kwijt
Donald Duck en Guus Ge-
luk en lekker stukkie koek
Niet in m'n broek, hele-
maal zoek
Waar is mijn geheugen
Heeft u het soms gezien?

Leden doorgelicht

Met deze keer... Loes-
je Jacobs

Gij zult niet... vóór
twaalf uur de maan-
dagavondborrel ver-
laten.

**Boek dat je nog
moet lezen maar
waar je niet aan toe
komt:** nooit aan toe
zal komen...

**In de nabije toe-
komst zal ik einde-
lijk...** deze vragenlijst
hebben ingevuld.

**Over 25 jaar zal
Karpe Noktem...** de
wereld overheersen.
Moehahahaha!

Mijn favoriete actie van premier Balkenende: een nieuwe bril!

In de nachtelijke uurtjes... wanneer ik vele mannen kus, beleef ik
vele avontuurtjes... dus wanneer worden wij buurtjes? (Quote van Lisanne.)

Mannen met baarden zijn: bebaard.

Nog liever een broodje poep dan... alleen poep.

**In welke volgorde zou jij de seizoenen het liefst gerangschikt
hebben?** Lente - zomer - zomer - zomer.

Waar is vraag tien gebleven? Hier...

Als ik later rijk ben... heb ik mijn geneeskundediploma behaald.

Onder mijn bed bevinden zich... dingen waar ik niet bij kan.

Mijn grootste geheim: Lisanne heeft stiekem een baard!

Het leukste cadeau in het donker: een lampje.

Het toppunt van moderne kunst: mijn roze fiets met blauwe stippen.

Wat zie je in deze vlek? Geplette vogel? Mislukte poedel? Kwaad-
aardig monster?

Teken jezelf:

[FW]

Come to Papa Roach

Even voorstellen: Papa Roach is een hardrockband uit Californië. De band bestaat uit Jacoby Shaddix (zang), Jerry Horton (gitaar), Tobin Esperance (basgitaar) en Tony Palermo (drums). Ze braken door tijdens de nu-metalrage in 2000 met het album *Infest*, vooral bekend van de single 'Last Resort'. Inmiddels is hun zesde album uit.

Het concert vond één Oktober plaats in popcentrum 013 in Tilburg. Na van college *linea recta* naar 013 getreind te hebben kwam ik ruim op tijd aan. De zaal was nog behoorlijk leeg toen ik aankwam en ik wist nog een plekje redelijk vooraan te bemachtigen. Na een tijdje wachten kwam het voorprogramma op: de Britse heavy metalband Heaven's Basement. Een stelletje magere scharminkels om te zien, maar muzikaal met een verrassend volume! De drummer maakte er een kunst van om steeds een drumstick de lucht in de gooien en hem vervolgens weer perfect op te vangen. Zonder noten te missen!

Daarna was de alternatieve rockband Madina Lake aan de beurt. De erg energieke en springerige zanger ging maar liefst drie keer het publiek in. Eén keer deed hij een *stagedive*, één keer liep hij het podium af om te *crowdsurfen* en één keer ging hij op de reling voor het podium staan. Een meisje

was zo handig om naar de voorste rij te surfen (waar alleen mensen met VIP-kaartjes mochten staan) en wist de zanger de hand te schudden voordat de beveiliging haar het reguliere publiek terug indirigeerde. *Crowdsurfen* mag officieel niet in 013, maar nadat de zanger van Madina Lake het zelf twee keer deed namen ze niet meer de moeite er iets aan te doen.

Na dit verrassend goede voorprogramma volgde een lange pauze. Toen kwam Papa Roach eindelijk het podium op. Ze wisten de spanning goed op te bouwen: eerst kwamen alleen Jerry, Tobin en Tony het podium op en speelden een instrumentaal nummer, 'Days of War'. Toen kwam onder oorverdovend gejuich/gekrijs Jacoby het podium oplopen en ging de intro vloeiend over in 'Change or Die' - het knallende openingsnummer van het nieuwste album. De toon was gezet!

Iedereen die wel eens naar een concert van Papa Roach is geweest of iets op YouTube heeft rondgesnuffeld kent de tomeloze energie van de band tijdens live-optredens, vooral van Jacoby. Ik heb wel eens gehoord dat hij ADHD heeft; het zou mij nijs verbazen als dat waar was. Hij stoof als een bezetene over het podium en leek geen enkele seconde ook maar een beetje buiten adem te zijn. Het enige wat zijn inspanning verried was een aanzienlijke hoeveelheid zweet

Zanger Jacoby Shaddix

- volgens mij is hij wel een liter aan vocht kwijtgeraakt.

Het publiek was op zijn zachtst gezegd erg wild. Ik stond enkele meters van de *pit* vandaan, maar zo nu en dan trok er een schokgolf door het voorste deel van de zaal, waardoor iedereen een paar meter opzij werd geduwd (en daarna meteen terug). Op een gegeven moment stonden er wat mensen in een kringetje om iemand te beschermen die was gevallen; daar heb ik verder nijs meer van gezien. Ik was te druk bezig met constateren dat *headbangen* met een bril op erg onhandig is.

Van Jacoby Shaddix is bekend dat hij graag direct contact maakt met het publiek. Regelmatig stapte hij naar voren om al zingend de handen van het

publiek te schudden. Ik stond zelf helaas niet iets te ver. Middenin het nummer 'Scars' stapte hij opeens het podium af. Even was hij verdwenen in de mensenmassa, maar toen dook hij opeens weer op - bovenop de bar! Daar maakte hij het nummer af. De schijnwerpers bewogen mooi met hem mee, dus misschien was het een opgezette stunt. Of misschien heeft 013 erg alerte technici. Na een tijdje zorgde de gecombineerde lichaamshitte van het publiek ervoor dat er een meter boven de grond een soort hete waas hing. Als je je hand naar beneden stak voelde het alsof je hem in een oven deed!

Het slotnummer van het concert was uiteraard 'Last Resort', het bekendste nummer van Papa Roach, waarbij dan ook enthousiast meegezongen, -gerapt en -geschreeuwed werd.

Tot slot nog even wat willekeurig afsluitend gerag op de drums en gitaar, waarbij Jacoby uiteindelijk op de crashbekken begon te slaan.

Daarna verliet ik de verstikkende hitte van de concertzaal en liep - na het kopen van een poster en een vette muts - de verfrissende kou van de oktobernacht in. Op weg naar het station kocht ik nog een blikje ijskoud appelsap wat zo ongeveer in mijn keel leek te verdampen. Uiteindelijk lag ik om een uur 's nachts in bed. Zes uur later moest ik weer opstaan - college. Het is overbodig te zeggen dat ik die dag tamelijk brak in de collegebanken zat. Al met al een geweldig concert!

[YW]

Valse Profeten

In de loop der geschiedenis zijn er vele voorspellingen gedaan over de toekomst. Sommigen bleken het later bij het rechte eind te hebben. Nostradamus zei ooit dat er metaal op water zou drijven. En rara, nu hebben wij metalen schepen die dit precies doen (als er tenminste geen ijsbergen in de buurt zijn). Aan de andere kant zijn er ook veel voorspellingen niet uitgekomen. Denk bijvoorbeeld aan science fiction uit de jaren vijftig waarin iedereen in het jaar tweeduizend een vliegende Jetsonsauto heeft. Het bekendst zijn wel de onheilsvoorspellingen – over het Einde der Tijden welteverstaan. Hier volgen tien voorspellingen: vijf achterhaalde en vijf die nog uit zullen komen (of niet).

2800 v. Chr.

De oudste bekende onheilsvoorspelling is te vinden op een Assyrisch kleitablet: "Onze Aarde is gedegneerd. Er zijn tekenen dat onze wereld snel op haar einde afsteent. Omkoperij en corruptie zijn gemeengoed". 4809 jaar later zijn we er nog steeds, dus kennelijk viel het allemaal toch wel mee.

1284

Volgens paus Innocentius III (1160-1216) zou de wederkomst van Jezus H. Christus in het jaar 1284 plaatsvinden. Zijne onfeilbaarheid baseerde

deze voorspelling op het jaar waarin de Islam ontstond – 618 kennelijk- waar hij 666 jaar bij optelde. Wat zou Geert Wilders hiervan gevonden hebben?

1666

Tja, wat valt hier nog aan toe te voegen? Een jaar waar '666' in staat is een garantie voor apocalypticobie. Dat Londen dat jaar in de fik vloog hielp ook.

2000

Wie herinnert het zich niet? Op 1 januari 2000 zouden we er hoe dan ook allemaal aangaan. Onze theïstische vrienden geloofden heilig dat de Apocalyps

bedrijven die met computers werken. Toen zowel God als de wetenschap het op Nieuwjaarsdag liet afweten besloot men haastig dat de Apocalyps dan maar op 1 januari 2001 zou moeten zijn; er bestaat geen jaar 0, dus 2001 en niet 2000 is precies 2000 jaar na Christus. Echter: ook toen bleven we gespaard.

2006

6 juni om precies te zijn: 06/06/06. Need I say more? Christenen vreesden het ergste voor deze datum en gingen op de bewuste dag in groten getale marathonbidden. Uiteindelijk gaf Satan niet thuis en ging men weer

dergelijks) betekent het eindigen van de Mayakalender op deze dag dat de wereld ten onder zal gaan. Ook Christenen beweren dat er 'iets' gaat gebeuren op deze datum. Wat er ook gebeurt, Roland Emmerich heeft er in ieder geval weer eens een leuke rampenfilm over gemaakt. 12 november komt-ie in de bios.

begint hij opnieuw – en dan gaat het volgens experts dus mis en slaat de klok over naar 1901. Y2K38 heet het.

2880

Van alle asteroïden in de buurt van de Aarde heeft '1950DA' de grootste kans daadwerkelijk in te slaan. 16 maart 2880 om precies te zijn. Mocht dit gebeuren, dan bestaat de kans dat de mensheid uitsterft.

5,000,000,000 A.D.

Over zo'n vijf miljard jaar zal de zon uitzetten tot een rode reus. Hierbij zal de Aarde ofwel opgesloten worden ofwel zodanig worden verhit dat al haar water verdampst. En zonder water zijn wij weer terug in het Hadeicum, de periode zonder leven. Vermoedelijk is de mens tegen deze tijd allang uitgestorven. En wie weet hebben wij de wereld lang hiervoor al vernietigd.

precies twee millennia na de geboorte van Christus zou plaatsvinden. Vanuit wetenschappelijke hoek bestond de angst voor de 'millenniumbug' (Y2K): door een softwarefout zouden computers 'denken' dat het 1 januari 1900 was (2000 wordt geregistreerd als '00' - wat de pc interpreteert als 1900). Uiteraard een ramp voor alle

over op de orde van de dag. Hollywood zag er een mooi excus in om op die dag een matige remake van *The Omen* uit te brengen.

2012

21 december dit jaar is de volgende datum waarop we allemaal doodgaan. Volgens New Age-spiritisten (of iets

2017

Volgens de sekte *Sword of God Brotherhood* is de profeet Gabriël zo vriendelijk geweest hen te vertellen dat de wereld dit jaar ten onder gaat. Nog beter: alleen de kinderen van de Broederschap zullen overleven en de wereld herbevolken. Wel zo mooi dat ze hiermee wachten tot na ons afstuderen.

2038

Als of Y2K nog niet genoeg was gaan onze computers in 2038 weer raar doen. De software in computerklokken geeft tijd weer als het aantal seconden sinds 00:00:00 (1 januari 1970). Ergens op 19 januari 2038 bereikt de teller 99:99:99 en

[YW]

Op basis van angst

In toenemende mate erger ik me aan de media. Op tv, in de krant, op internet en op de radio: overal word je bang gemaakt. Onze informatievoorziening voedt angst, angst en nog eens angst. Mij wordt verteld hoe slecht de wereld is geworden. Ziektes, hongersnood, oorlog, dood. Als er nog vier ruiters bij waren vermeld, was het verhaal compleet. Gelukkig zijn er altijd mensen die mij erop wijzen dat de grootste ellende in Nederland niet aan de orde is. Hier zijn we lief voor elkaar. Hier hebben we vrijheid. De problemen die ik zie zijn een ver-van-mijn-bed show. Maar niets is minder waar.

De Mexicaanse varkensgriep heeft zijn klauwen gezet in Nederland (en de rest van de wereld). Met knikkende knietjes zitten we te wachten op de mondiale epidemie die zo'n tachtig procent van de mensheid zal uitroeien. We worden gewaarschuwd als we naar Mexico vliegen en iedereen die daar is geweest, is verdacht. *Heb je een hoestje? Hoe lang al? Waar ben je geweest? Heeft er iemand in je gezocht gehoest?* Laat je testen. Ga in quarantaine. We komen morgen langs om een rood kruis op je deur te verven.

Bij terrorisme werkt het precies hetzelfde. Iedereen is een potentieel doelwit. Iedereen is een potentiële

terrorist. Want er zijn zoveel boze mensen in de wereld dat je niet meer weet wie er over de rooie zal gaan. Misschien staat die stille jongen, die altijd achterin de collegezaal in een hoekje zit, wel op het punt een semi-automatisch geweer tevoorschijn te toveren en een tiental studenten om te leggen. Zou zomaar kunnen. Misschien overweegt je oude buurman wel zijn vrouw en kinderen neer te schieten om vervolgens zichzelf van kant te maken. Zou zomaar kunnen. Die jonge Marokkaan van de overkant heeft sinds kort ook 'zo'n baard' en is misschien een zelfmoordaanslag aan het plannen omdat hij de verkeerde internetfilmpjes heeft gezien. Zou zomaar kunnen. En die rechtse vriend van je is stiekem een neo-nazi. Dat kan ook.

Lijkt je de kans hierop klein? Mij ook. Maar ondertussen worden er wel diverse maatregelen doorgevoerd die een schijnveiligheid creëren die niets verandert, behalve dat onze privacy aangetast wordt. Identificatieplicht heeft geen aantoonbare vermindering van criminaliteit met zich meegebracht (als een terrorist zichzelf kan identificeren verandert dit niets aan zijn vermogen zichzelf op te blazen of anderen neer te schieten). Amerikaanse scholen moesten metalendetectorpoortjes aanschaffen. Alles wordt in de gaten gehouden. Maar de veiligheidscamera's die overal hangen zijn een maatregel die pas nuttig wordt als de pijn al is geschied. (Tenzij er een techniek ontwikkeld wordt die van tevoren 'gevaarlijke' gezichten kan identificeren. Dan

zou de politie verdachten voordat de misdaad begaan is kunnen opsporen en ingrijpen voordat iemand ook maar merkt dat hij in gevaar is.) Maar de camera's houden ons dag en nacht in de gaten. De overheid weet straks precies waar jij bent en wat je dagelijks zoal uitvoert. Nu is dat niet zo'n probleem als je niet in de problemen komt. Maar stel dat onze regering *niet* zo vriendelijk zou zijn als nu. Dan had iedereen die een andere politieke mening heeft een probleem. *China, iemand?*

Maar nu klink ik wel erg anarchisch. 'Tegen de overheid!' - en meer van dat soort uitspraken. Het linkse krakersmieu is me duidelijk naar mijn hoofd gestegen. Maar dat is niet alles, er is meer! Niet alleen vertellen de media mij hoe slecht *de wereld* is, maar ook hoe slecht *ikzelf* ben! Jullie weten het misschien nog niet en misschien weet ik het zelf ook nog niet, maar waarschijnlijk ben ik psychologisch niet helemaal in orde. Één op de honderd mensen is namelijk een psychopath. De meeste zijn ongevaarlijk, maar het is niet met zekerheid vast te stellen wie er in de gevarenzone zitten. Wellicht moeten we ons allemaal toch een keer laten doorlichten door een erkend psycholoog, want wie weet zijn we allemaal wel een tikende tijdbom. En wat helpt daar nu beter tegen dan een potje pilen waarin alle kleuren van de regenboog onze

ogen tegemoet schijnen?

Ok bestaat tegenwoordig het RLS (*Restless Legs Syndrome*), waar tachtig procent van de westerse bevolking onder lijdt, vaak zonder dat ze het zelf weten. Bij deze ziekte is het zo dat de patiënt zich voelt alsof zijn lichaam te klein voor hem is. De patiënt wil graag gaan bewegen en gaat onbeheerst met zijn benen trillen of schoppen. Hardlopen tot hij erbij neervalt. Alles om het gevoel kwijt te raken. Het gevolg? Slapeloosheid, depressie en op lange termijn misschien zelfs chronische aandoeningen. Klinkt behoorlijk ernstig - en dan te bedenken dat de meeste mensen hier dus geen medicijn voor krijgen! Enfin, ik ben waarschijnlijk de enige die dan denkt dat een dergelijk persoon zich wat vaker zou moeten bewegen, wat minder zou moeten stressen en wat meer tijd voor zichzelf zou moeten nemen. Ook vraag ik mij af of onze verre voorouders last hadden van een dergelijk syndroom. Of zouden die andere dingen aan hun hoofd hebben gehad?

Om deze voorbeelden maar even in een concrete boodschap samen te vatten: iedereen is ziek in zijn/haar hoofd. Volgens de media althans. Dus iedereen moet aan de pilen. Volgens de media althans. Je gezond voelen is een macabere illusie die is gegrond op onvolledige informatie over je eigen lichaam.

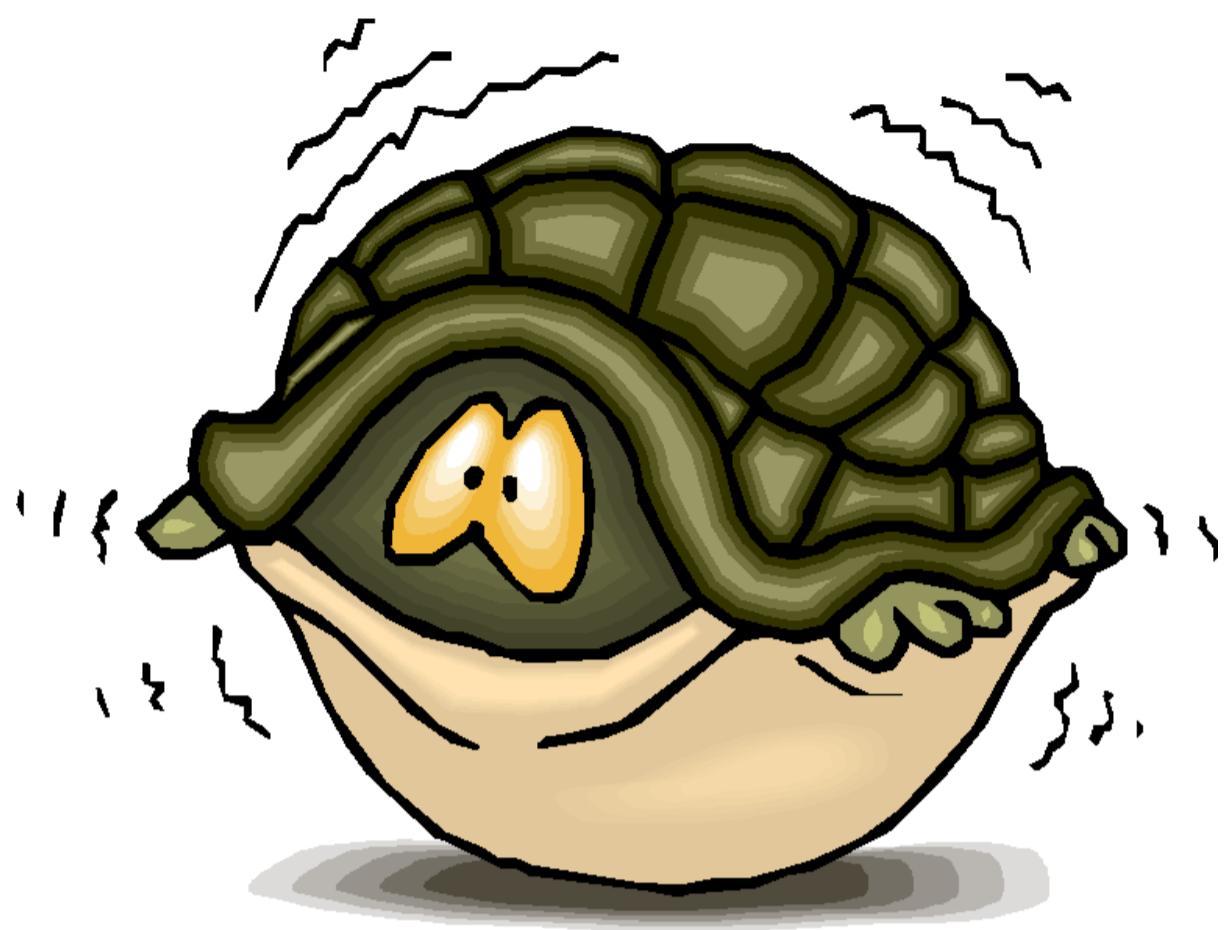
Volgens de media, althans.

Maar er is nog steeds meer! Heel veel meer! Ongelooflijk veel meer! Je hoeft je helemaal niet druk te maken over al deze nare dingen! Je hoeft er helemaal niet bij stil te staan, of er überhaupt over na te denken! De nieuwste ringtone is namelijk uit. Er zijn nieuwe *Happy Meals* ®. Nieuwe telefoons, die evenveel kunnen als je laptop. Nieuw speelgoed dat nog sneller kapot gaat dan het vorige, zodat je nog sneller nieuw speelgoed kan kopen. Heeft jouw MP3-speler nog maar twintig GB? Dat is maar tien keer meer muziek dan je batterij ooit achter elkaar zou kunnen afspelen! Je loopt achter! Het nieuwste boek van Karin Slaughter is er óók nog; de moorden nog afschuwelijker dan in het vorige deel. Waar haalt ze de inspiratie vandaan? En heb je de nieuwste tandenborstel al die niet alleen je tanden borstelt, maar ook nog muziek afspeelt in die twee minuten die je daaraan besteedt? Nee? Leef je misschien nog in de middeleeuwen?

Waar zijn we hier mee bezig? Dat is simpel: (nutteloze) bedrijven (nodeloos) in leven houden of zelfs laten groeien. Zij bieden producten aan en doen er vervolgens alles aan om die aan de man te brengen. Logisch, want ze willen geld verdienen. Het liefst met dingen die mensen helemaal niet nodig hebben. Één van de methodes die ze daarvoor gebruiken is de consument ervan overtuigen dat ze het product wél nodig hebben. Klanten wijsmaken dat, als ze het product niet hebben, het helemaal misgaat.

Neer huidcrème. Dagelijks word je er op tv aan herinnerd dat je oud wordt. En als je oud wordt, is de moraal van het verhaal, dan word je lelijk; niet om aan te zien en dus ongelukkig! Gelukkig hebben cosmetica bedrijven de oplossing! De zalfjes die ze aanbieden halen gegarandeerd je rimpels weg; je smeert er zó twintig jaartjes vanaf. In steeds extremere vormen worden de oplossingen aangeboden; met argumenten en reclameboodschappen die steeds verder strekken. Er zou zelfs een crème zijn die direct op je DNA werkt om de genen die je huid ouder maken aan te pakken. Denk daar maar eens even over na. Sleutelen aan het DNA, doet dat niemand denken aan genetische manipulatie? Ik dacht dat mensen hier tegen waren? Blijkbaar maakt dat allemaal niet zoveel uit wanneer je huid erop vooruit gaat!

Dag na dag voeden de media onze angsten en praten ons een scheef en verrongen wereldbeeld aan zodat wij doen wat zij willen. En het zijn niet alleen de overheid en de grote bedrijven die dit doen via het nieuws en reclames. Hollywood werkt net zo hard mee aan het hersenspoelen van de huidige wereldbevolking. Heb je al een vriend(innet)je? Want als je iets wil voorstellen in deze maatschappij moet je een persoon hebben gevonden om je leven mee te delen. En als het er niet zo goed uitziet als in de film, dan is het niet de moeite waard! Onthou dat! Hollywood is het ideaalbeeld en niet het vijftigjarige huwelijk van je opa en oma. Die mensen zijn namelijk oud en achterhaald.

Trouwens, heb je gezien wat Scarlett Johansson laatst droeg? Dat is bij deze de nieuwe mode. Iedereen die niet binnen twee dagen een dergelijke outfit heeft mag niet meer meedoen met de rest van de wereld in het spelletje dat 'Het Hippe en Moderne Leven' heet.

Waar is in dit verhaal het tegengeluid? Waar is de grote vereniging van mensen die een normaal, rustig leven wil leiden zonder continu nieuwe angsten aangepraat te krijgen? Is het dan echt onmogelijk om een sociaal en economisch systeem te onderhouden dat gebaseerd is op respect en medeleven? Of vinden we het allemaal wel best zo? Denken we allemaal dat wij hier wel doorheen kunnen zien? Dat deze marketing-trucjes alleen vat hebben op de dommeren der samenleving?

Al zou het zo zijn, ik vind het kwalijk dat deze praktijken op zo'n enorme schaal kunnen worden uitgevoerd. Persoonlijk vind ik het voeden van angst door middel van de media

net zo goed een terroristische daad. Alleen zijn de terroristen nu onzichtbaar en ongrijpbaar door een muur van geld en macht, waardoor ze misschien nog wel erger zijn dan de mensen die we nu 'terroristen' noemen. De Tsjetjeen met een Kalasjnikov die niets meer te verliezen heeft omdat zijn thuisland door oorlog uiteen is gereten is tenminste nog zichtbaar als hij een school gijzelt. Hij wordt afgeschilderd als een monster, maar hij doet het tenminste nog zelf. Als het misgaat, dan gaat hij dood. Maar de mensen die wellicht tien keer meer bloed aan hun handen hebben dan hij, gaan vrijuit. Ze worden soms zelfs bezield.

En dát vind ik dan weer iets om bang voor te zijn. De toekomst, waar deze Akta Nokturna van in het teken staat, wordt elke dag opnieuw geconstrueerd via een systeem dat mensen op oneerlijke wijze overtuigt van hun eigen inadequaatheid. Een systeem dat mensen vertelt dat ze zich moeten houden

aan de norm, de suggesties van de overheid en het aanbod van grote corporaties. Deze instanties beïnvloeden ons dagelijks leven op steeds ingrijpender wijze. Als we niet oppassen stevenen we af op een variant van George Orwells 1984, waarin *Big Brother* bestaat uit een door geld en corruptie gedreven samenwerking van overheid en bedrijven die controle uitoefenen door middel van een geforceerd vraag en aanbod. Het allermooiste van de huidige situatie is nog wel dat vrijwel niemand zo'n ontwikkeling door zal hebben omdat het proces heel langzaamaan erger wordt en iedereen dit accepteert als een gevolg van onze moderne tijd. En in onze toekomstige tijd zal men er net zo over denken. Alleen zullen we dan nét een beetje armer zijn, nét een beetje ongelukkiger, nét een beetje volgzamer en zijn we nét dat ene beetje van onze ziel kwijt.

[ML]

Elf platen die de toekomst van de metal hebben bepaald

Zoals bij de meeste muziekstijlen is het ook bij metal moeilijk om precies te zeggen welke platen de belangrijkste zijn geweest voor de ontwikkeling van het genre. Een muziekstijl is meer dan wat 'muzikale systemen en regels'; het zijn ook bepaalde *mindsets* van de muzikanten - en die komen met vragen. heavy metal is een genre dat al achttig jaar in ontwikkeling is en waarin nog steeds nieuwe substroomingen ontstaan. Wat hebben deze stromingen met elkaar gemeen? Keiharde overstuurde gitaren, strakke baslijnen, gewelddadige drumpartijen en snerpende of grommende vocalen. Ik zal bij alle volgende bands die belangrijk zijn geweest voor de tijd nadien nummers noemen die je kunt beluisteren als je geïnteresseerd bent.

DE VOORGESCHIEDE-NIS VAN DE METAL

De rockhistorie begint bij de rock'n roll die ontstond door blues sneller te gaan spelen. De techniek maakte steeds krachtigere vormen van gitaarversterking mogelijk, waardoor latere bands als the Beatles steeds heftigere muziek konden gaan spelen. Het nummer 'Helter Skelter' is hier een goed voorbeeld van. Ook de Amerikaanse Beach Boys hadden al een *riff* zitten in het nummer 'Good

Black Sabbath - Black Sabbath

Vibrations', gespeeld op een cello (zoals Apocalyptic dat later ook zou gaan doen). Ook Pink Floyd deed in 1969 een gooi naar het eerste heavy metal nummer met 'The Nile Song'. Het verschil tussen hard rock en heavy metal zoals de termen in de jaren zeventig werden gebruikt is onduidelijk. Bands als Deep Purple en Blue Oyster Cult werden toen heavy metal genoemd; deze zouden we nu hard rock noemen. Voor dit artikel gebruik ik de huidige benaming van heavy metal waarbij Black Sabbath als eerste metalband wordt gezien.

BLACK SABBATH (1970), ARTIEST: BLACK SABBATH

Black Sabbath wordt door velen aangewezen als dé pionier van de heavy metal. Het debuut *Black Sabbath* (1970) begint met een duidelijk herkenbare

metalsound. Weliswaar nog niet zo heavy als we nu zouden spelen, maar de basis is gelegd. Met hun tweede plaat *Paranoid* (1971) breekt Black Sabbath definitief door en ontstaan er hits met 'Paranoid' en 'Iron Man'. Sabbath introduceert ook het duistere

imago wat velen later zouden zien als essentieel voor een metalband. De band wordt na diverse succesvolle werken en een lange carrière nog steeds door bijna alle latere metalbands genoemd als een invloedrijke en inspirerende band. Zanger

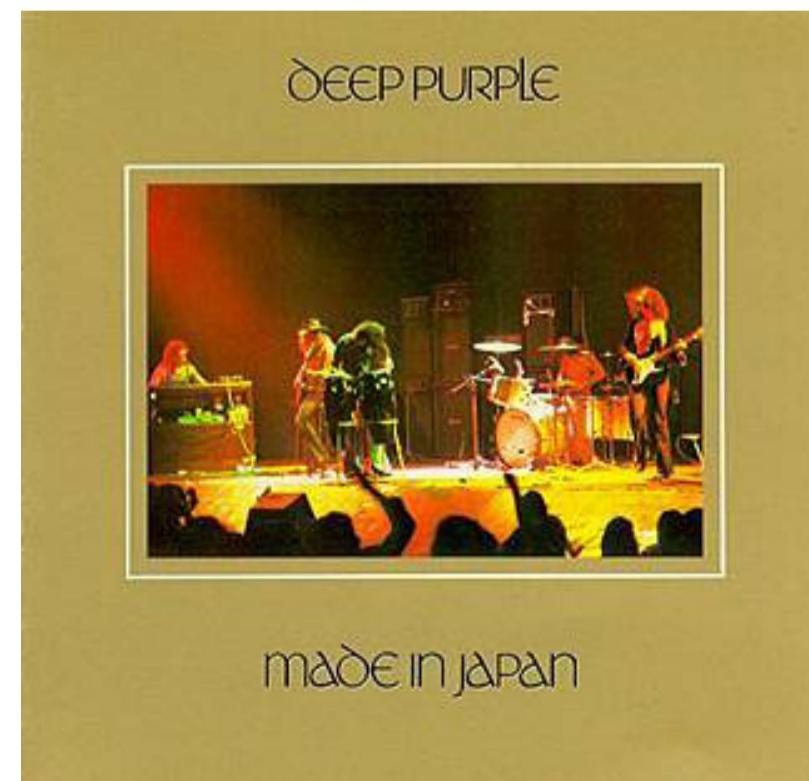
Ozzy Osbourne wordt een cultidool en wordt zelfs voor televisieprogramma's gevraagd.

MADE IN JAPAN (1973), ARTIEST: DEEP PURPLE

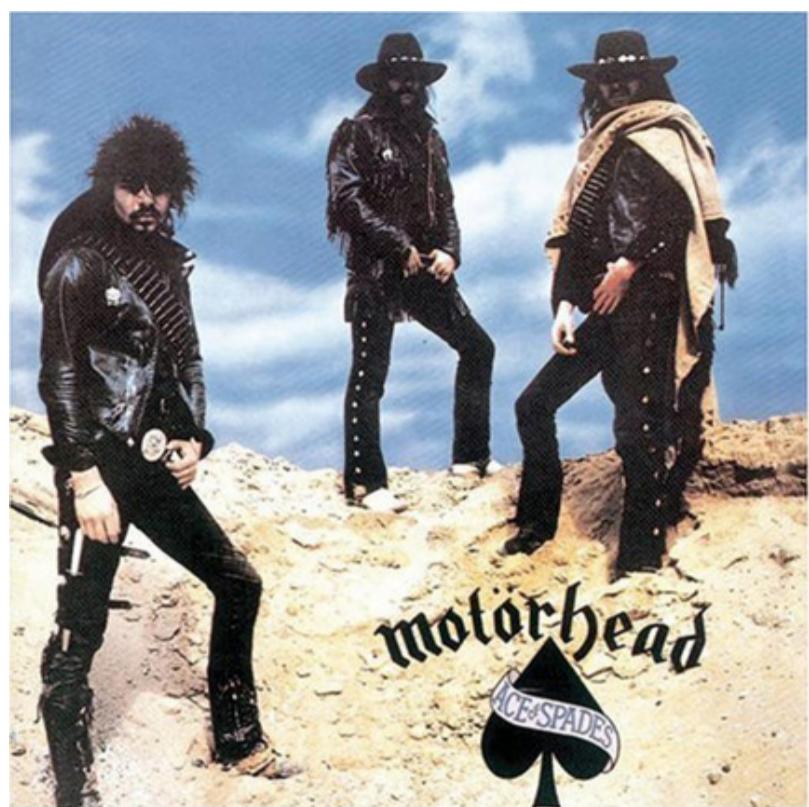
Hoewel Deep Purple tegenwoordig niet meer tot de heavy metal wordt gerekend heeft ze belangrijk werk geleverd tijdens het ontstaan van het genre. Het klassieke *In Rock* maakte de weg vrij voor bands die harder en vlezere hard rock wilden gaan spelen. Ook waren de lange jamgedeeltes met harde hoge solo's van gitaren, drums en toetsen belangrijk voor de latere *sound* van metalnummers. De liveplaat *Made in Japan* is één van de meeste legendarische en heftige liveregistraties in de historie van de rock en is daarom een gerechtvaardigde toevoeging aan deze lijst. Ooit stond Deep

King Crimson - Lark's Tongues In Aspic

Deep Purple - Made in Japan

Motörhead - Ace of Spades

Purple zelfs in het *Guinness Book of Records* als hardste band op aarde. De heavy opener van het album, 'Highway Star', geeft een goed beeld van waar deze band toe in staat was!

LARK'S TONGUES IN ASPIC (1973), ARTIEST: KING CRIMSON

In 1969 begint het verhaal van King Crimson met de legendarische plaat *In the Court of the Crimson King*. Deze plaat is later een markering geworden voor het begin van de progressieve rock. Hoewel hun debuut symfonisch aandeed, veranderde King Crimson onder leiding van gitarist/toetsenist Robert Fripp in een van de hardste bands van het midden van de jaren zeventig. Met het nummer 'Lark's Tongues in Aspic' op het gelijknamige album pakt King Crimson uit met wat kan worden gezien als de eerste trashmetal riff. Hoewel King Crimson vooral binnen de progressieve rockkringen beluisterd werd, kan men er toch niet omheen dat dit een zeer belangrijke plaat is geweest voor alle progressieve metal vanaf

de jaren tachtig. Een andere belangrijke bijdrage aan de metal is het nummer 'Red' van het gelijknamige album uit 1974.

Rising (1976), ARTIEST: Rainbow

Hoewel Ritchie Blackmore als gitarist van Deep Purple al belangrijk werk had geleverd, werd zijn bijdrage aan de heavy metal bekroond met zijn nieuwe band Rainbow met het album *Rainbow Rising*. De hard rock sound van Deep Purple had plaats gemaakt voor op riffs gebaseerde metal met de overtuigende diepe stem van leadzanger Dio. Dio zou later ook bij Black Sabbath invalen en een succesvolle metalband op zijn eigen naam beginnen. *Rainbow Rising* heeft vooral invloed gehad op de acceptatie van de metalsound en de creatie van metalepics, waarvan *Stargazer* een van de bekendste is geworden. Ook is dit album al een klein voorproefje van de glamrock die later in de jaren tachtig erg populair zou worden.

Ace of Spades (1980), ARTIEST: Motörhead

Eind jaren zeventig kwam de punk opzetten en kreeg de heavy metal hulp uit een onverwachte hoek. Punk was echter naiever en onverschilliger dan heavy metal. Een perfecte overlap van de twee stijlen kan worden gevonden in Möterhead's *Ace of Spades*. Bandleider en bassist Lemmy Kilminster ontwikkelde tijdens zijn jaren bij de spacerock/metalband Hawkwind zijn beroemde Rickenbacker bass sound met oversturing. Hawkwind was ook een van de hardste bands

van de jaren zeventig, die na een psychedelische/space periode zich al snel aansloot bij de opkomende heavy metal met de plaat *Hall of the Mountain Grill*. In 1977 richtte Lemmy een eigen band op een deed daarmee een gooi naar 'the loudest band on the globe'-titel. Möterhead was geboren; *Ace of Spades* werd icoon van de heavy metal. Möterhead zou hierna nog harder gaan worden en vernieuwend werk leveren op het gebied van trashmetal en speedmetal, zonder ooit zijn

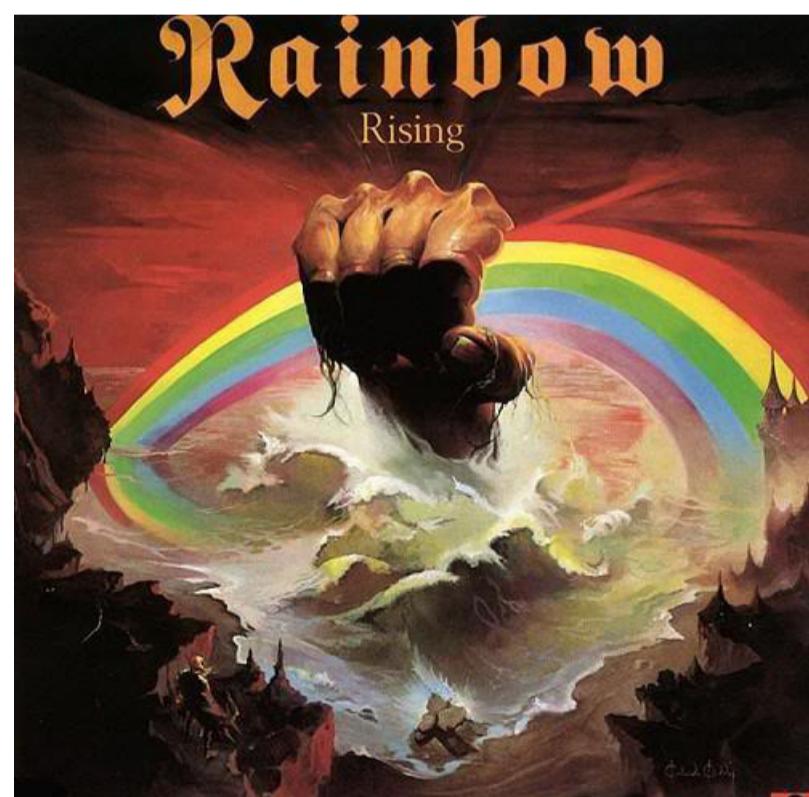
Iron Maiden - The Number of the Beast

eigen sound te verliezen.

The Number of the Beast (1982), ARTIEST: Iron Maiden

De bekendste band die uit de *New Wave of British Heavy Metal* zou opkomen is zonder enige twijfel Iron Maiden. De eerste twee platen waren licht beïnvloed door punk en hard rock, maar op hun derde studioalbum was Iron Maiden overduidelijk een heavy metalband geworden. Op dit album doet Bruce Dickinson zijn intrede als leadzanger.

Iron Maiden speelt opzwepende metal met relatief veel melodische lijnen. Hoewel de band een heavy sound heeft worden de nummers niet puur door die metalsound gedragen. De gitaren worden nooit zo hard gebruikt als bij voorbeeld Metallica. Iron Maiden heeft zijn bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de black metal met het donkere *The Number of the Beast* (1982) en het epische *Seventh Son of a Seventh Son* (1988). Deze laatste plaat zou ook van grote invloed zijn op progressieve en symfonische metal. Iron Maiden introduceerde verder lange stukken met gitaarsolo's die tweestemmig werden gespeeld met enkel Steve Harris' baslijn als ondersteuning (zoals in 'Hallowed be thy Name'). Er werden epische vormen gebruikt voor nummers waarbij verschillende solostukken achter elkaar gespeeld werden en op een krachtige wijze afgewisseld met de zanggedelen (zoals bij 'To Tame a Land'). Iron Maiden kan zonder meer als één van de belangrijkste bands worden gezien in de

Rainbow - Rising

MASTER OF PUPPETS

Metallica - Master of Puppets

heavy metal en wordt door fans in alle metalrichtingen vaak gewaardeerd.

Master of Puppets (1986), Artiest: Metallica

Amerika's antwoord op al dat Europese gitaargeweld was het overtuigende Metallica. Van het begin van de trashmetal *Kill 'Em All* (1983) tot het toonaangevende *Ride the Lightning* (1984) tot de uiteindelijke klassieker *Master of Puppets* (1986) blijft de band groeien. De snelheid waarmee Metallica speelde was nog nauwelijks eerder vertoond; de diepte van de gitarklanken was uniek. De zang op het debuut was bovendien erg rauw, wat zich later omzette in gecontroleerde, krachtige vocalen. De lijst van Metallica's bekende metalnummers is lang: 'For whom the Bell tolls', 'Fade to Black', 'Creeping Death', 'Master of Puppets', 'Welcome Home (Sanitarium)', 'One', 'The Unforgiven', etc. Met nummers als 'One', 'Welcome Home' en 'The Unforgiven' werd ook groot commercieel succes bereikt en werd Metallica één van de grootste metalbands

in de geschiedenis. De invloed van Metallica is moeilijk te verwoorden. Er is geen metalband die nooit naar Metallica geluisterd heeft en iets van de muziek mee heeft gekregen. Metallica heeft met name invloed gehad op de trashmetal en speedmetal, maar met haar soms geraffineerde compositiestijl heeft zij ook haar steentje bijgedragen aan de progressive metal en de extreme/technische metal.

Nirvana - Nevermind

Death - Scream Bloody Gore

Dream Theater - Images and Words

Scream Bloody Gore (1987), Artiest: Death

Chuck Shuldiner wordt vandaag de dag geprezen als de vader van de death metal. Met zijn band Death deed ook hij een gooi naar 'Loudest band on the globe'-titel. De titel van het debuut, *Scream Bloody Gore*, geeft weer hoe de vocalen zich in deze tak van de metal ontwikkelden. De gitaren werden ook nog veel viezer en sneller, net als de bas en de drums. In de beginperiode van Death was met name de sound vernieuwend, maar in het begin van de jaren negentig werden de composities steeds uitgebreider en ingewikkelder. Death wordt dan ook nu nog gezien als één van de grondleggers van de extreme/technische metal.

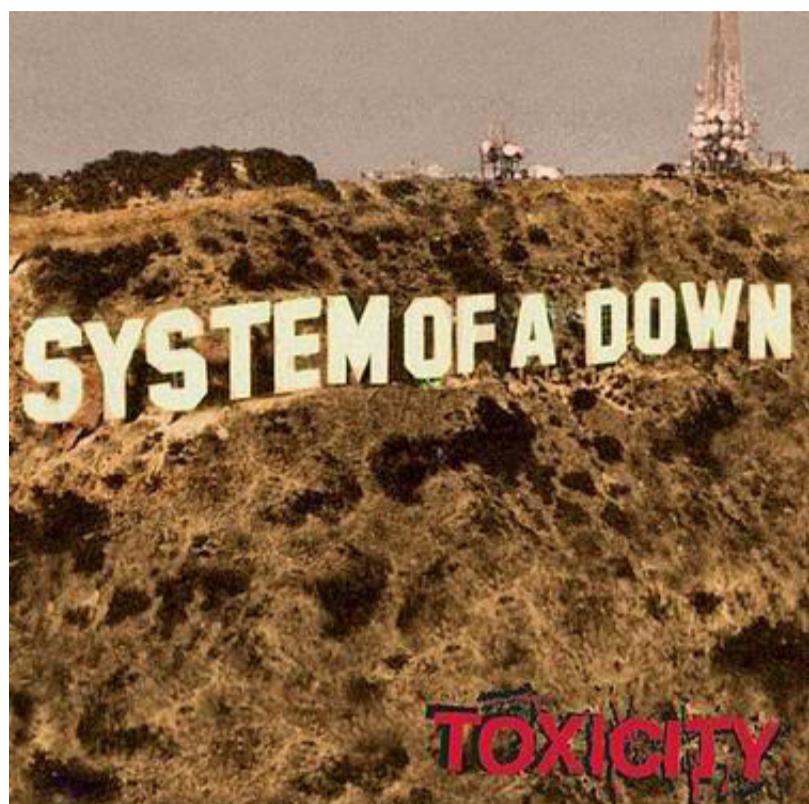
Nevermind (1991), Artiest: Nirvana

De jaren negentig introduceerden de grungestroming. Hoewel het technisch gezien geen heavy metal band was, werd Nirvana omhelsd door fans van alle rock/metalstromingen. Grunge was de punk van de jaren negentig: terug naar de basis. Terug naar de uiting, terug naar de songs. En dat

is dan ook meteen het kenmerkende van *Nevermind*. Het is een collectie bekend geworden nummers en een paar regelrechte superhits. 'Smells like Teen Spirit', 'Come as you are', 'Lithium', 'Polly', On a Plane' en 'Something in the Way'. Allemaal herkenbare nummers die fijn klinken, maar een duistere ondertoon hebben. Op *Nevermind* waren de gitaren vooral erg warm en 'bassig' versterkt, de drums *straight* en de baslijnen bevonden zich ook in het spectrum van de lage tonen. Zanger/gitarist Kurt Cobain zou stijlicoon worden van de rockbeweging in de jaren negentig; voor vele was de sound van Nirvana een opluchting na de relatief saaie jaren tachtig.

Images and Words (1992), Artiest: Dream Theater

Ook de metal stond niet stil in de jaren negentig. Er ontstonden death metal gerelateerde stijlen zoals black metal en power metal. De progressive en technische metal deed ook zijn entree. Dream Theater is zowel de meeste geliefde als meest verachte band in dit genre. Geprezen om

System of a Down - Toxicity

haar technische muzikale prestaties en haar virtuoze instrumentale stukken is het een van de grootste metalbands van de jaren '00 geworden. De kritiek op Dream Theater is echter gericht op de 'emotieloze' manier van muziek maken; een stempel dat vanaf dat moment ontstond op alle progressieve metal werd gedrukt. Ook zanger James LaBrie kreeg veel kritiek op zijn powermetalvocalen die zowel live als op cd voor velen niet indrukwekkend waren. Hoewel de discussie niet snel zal eindigen kan iedereen het er over eens worden dat Dream Theater spectaculaire prestaties heeft geleverd op het technische metalvlak. Er lijkt ook een heuse tweede generatie bands te zijn ontstaan van bands die dezelfde weg van Dream Theater proberen te volgen. Daarmee is Dream Theater onherroepelijk een van de meest inspirerende metalbands van de heavy metal historie geworden.

**Toxicity (2001), Ar-
ties: System of a
Down**

De jaren '00 hadden weer en nieuwe

verrassing voor ons in petto: de nu-metal. Metal moest weer boos zijn, maar toch dicht bij de mensen staan. Dit zorgde voor kruisingen van metal met onder andere hiphop en punk. Een compleet nieuwe interpretatie van het begrip heavy metal werd gemaakt door het alternatieve System of a Down. Snelle rifjes afgewisseld met bizarre vocalen en met gekke teksten. Ruig op een eigenzinnige manier. De doorbraak voor System of Down kwam met *Toxicity*. Hoewel de muziek ingewikkeld en zeer vernieuwend was kwamen er drie regelrechte hits van dit album, 'Chop-Suey!', 'Toxicity' en 'Aerials'. De metalwereld moest even wennen aan het idee, maar deze plaat zou later wel eens tot een keerpunt in de metalhistorie kunnen worden benoemd. Lateerde platen van System of a Down werden door de fans erg goed ontvangen maar leverden geen grootschalig commercieel succes op.

[FW]

De Kristallen Bol

Normaal maak ik horoscopen: kleine voorspellingen voor kleine groepjes mensen. Deze keer niet; nu zal ik een grote voorspelling doen – en eigenlijk niet één voorspelling maar twee. Twee mogelijke toekomsten, die een grote waarschijnlijkheid herbergen. Maar bedenk wel: de toekomst kan veranderen. Dit doet zij constant. Een vis sterft hier en in Australië heeft men een vloedgolf. Deze visie kan morgen niet meer zijn dan een droom.

In de eerste toekomstmogelijkheid is er een alternatieve brandstof ontwikkeld. De oorlogen om olie en geld zijn verdwenen. Er ontstaan enkel meer ziektes – dit om de groei van de mensheid in toom te houden. Karpe Noktem bloeit als nooit tevoren! Al spoedig heeft zij een eigen pand. Het duizendste lid is geen illusie meer, maar werkelijkheid geworden. We zijn vredelievend. Karpe Noktem is een moderne hippiebeweging, maar zonder redenen tot protest. De aanleiding daartoe is verdwenen: de wereld is goed.

Maar in de alternatieve toekomst die ik gezien heb, zal een persoon van onze vereniging een grote rol spelen: onze eigen voorzitter. En ook zijn nageslacht zal van invloed zijn, zij het van een kleinere significantie. Michiel is lid geworden van de Jonge Democraten (D66). Nadat hij na enkele jaren is opgeklommen tot hoofd, is het dankzij hem al snel een fascistische beweging. Ze splitst zich af en met leden van Karpe Noktem aan zijn rechter- en linkerhand neemt Michiel al snel de leiding van Nederland over. De voormalige leden van Akta Nokturna en de ProCo nemen de propaganda op zich. De Gossie spioneert. De ZAK fuseert met andere commissies tot de knokploeg van de beweging. Het begint met de gemeente Nijmegen, maar al snel behaalt de politieke beweging een meerderheid bij de verkiezingen. Spoedig vallen onze buurlanden en uiteindelijk Europa. Onze Michiel trouwt een liefhebbende vrouw en krijgt enkele kinderen. Zijn sterfelijkheid achterhaalt hem al op jongere leeftijd. Michiels oudste dochter neemt al snel de plaats in van haar vader. Waar hij enkel de macht over Europa heeft, verkrijgt zij de macht over de wereld en heerst met ijzeren vuist. Niet lang hierna breekt er een ziekte uit. Deze roeit meer dan de helft van de mensen op de wereld uit.

Denk dus goed na of je Michiel vermoordt om de toekomst van een totalitaire staat te voorkomen.

[SB]

Intro-nostalgie: het verhaal van de spooktocht

Scouts

Scouts zijn verkenners. Zij verkennen het bos, het water, de natuur... en soms ook de grenzen van wat het menselijk lichaam kan verdragen.

De in 1907 door Robert Baden-Powell geïnstitueerde scouting staat bekend om het groepsgewijs aanschouwen van en participeren in de overvloedige wonderen die moeder natuur ons genereus heeft toebedeeld. Scouting, volgens Powells intentie een jeugdorganisatie die zich zou richten op hulpvaardigheid en onbaatzuchtigheid, burgerzin, moed, vindingrijkheid, discipline en improvisatievermogen; kortom *Good Citizenship Through Woodcraft*, heeft in het centennium dat daarop volgde abundante navolging gekregen in talrijke naties – zo ook Nederland.

Maar waar slechts de bewoners van Ommelen en omstreken van op de hoogte zijn is dat, ongeveer een decennium geleden zich een schisma heeft voltrokken; terwijl de traditionele scouts (de Orthodoxen) zich als vanouds occupeerden met het herkennen van paddestoelen en Samaritaanse handelingen als het helpen oversteken van bejaarden, het collecteren van oud papier ter bevordering van het milieu en oeverig maatschappelijk engagement, radicaliseerde het Ommelensche jeugdhonk en trok zich terug in het geboomte om in het eigen levensonderhoud te voorzien.

De uiterst territoriale scouts namen het 'survival'-concept zeer serieus en onderwierpen nietsvermoedende boswandelaars aan overlevingstesten om te beproeven of zij geschikt waren om hun terrein te betreden; overlevingstesten die een burger zonder militaire training met geen mogelijkheid kon volbrengen. Menig argeloos recreant heeft een gebladerd graf gevonden na urenlang opgejaagd te zijn en onderworpen aan de vele sadistische spelletjes van de roedel adaptive, wendbare, bekwaame en bovenal keiharde scouts en hun leider, De Akela.

Deze Akela staat bekend om zijn ongelimiteerde bloeddorst en wredeheid en gaat immer gehuld in een wolfskop van een dier dat hij zelf gevangen en gestroopt heeft. Dit zou zijn om zijn identiteit te verhullen, doch er wordt gefluisterd dat gedurende de jaren de ziel van de man en de wolf zich zodanig verstengeld hebben dat het achterliggende gezicht verschrompelde en het masker zijn ware gezicht werd.

Enkele jaren geleden verschaafde een overlevende, een zwaar gehavende ex-marinier, de weinige informatie die bekend is over de beestachtige woudbewoners. "Ze jagen in groepen", rochelde de nu éénogige beklagenswaardige, "Ze zijn overal! In de velden, ze wonen in de bomen... ze communiceren met morsecode... ze oefenen hun knopen - "hier sloot de marinier, die in zijn

Homo Homini Lubricans

leven toch veel gezien had, in agonie zijn ogen - "met mensendarmen! En ze bakken koekjes... met glassplinters. Blijf daar weg, alsjeblieft... als je ergens kwartjes ziet liggen... BLIJF DAAR WEG!"

Want zo bleek: heitje-voor-karweitje verwierf een grimmige connotatie toen de middels tot wasdom gekomen scouts overeenkwamen om een klein geldbedrag achter te laten op de plek waar 'de klus geklaard was'.

Zo lieten zij een zilveren spoor na; bewoners van Ommelen vinden aan de bosrand van hun verdwenen kroost nog slechts de inhoud van hun portemonneetje...

Zoals te verwachten mijden de bewoners van dit gebied het bos als een student de afwaskwast - en jullie zouden er ook verstandig aan doen om de eerste trein naar huis te pakken. Toch moeten wij een beroep op jullie doen om het woud in te gaan omdat wij

een staflid kwijt zijn geraakt. Jullie zijn met een groot aantal - des te groter is de kans dat enkelen van jullie overleven; ze kunnen jullie niet *allemaal* pakken. Mocht je een scout tegenkomen - doe dan wat hij zegt en vervul de opdrachten; hoe beter je overkomt als een ervaren verkennert of survivaller, hoe groter je kans tot overleven... [de verteller lacht kwaadaardig]

[MB]

De alternatieve route

Elke editie van Akta Nokturna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nijmegen van een van onze Karpe Noktemleden worden uitgelicht. Samen vormen zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst op houden. Deze vierde editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favorite plek van... Judith Brinkkemper.

Mijn favoriete plekje in Nijmegen is mijn dakterras. Het heeft een zeer gunstige locatie, namelijk binnen mijn huis en wel naast mijn kamer. Het is niet van mij alleen - ik moet het delen met mijn huisgenoten, maar die zijn er bijna nooit.

Ik zit hier vaak, bijvoorbeeld met een joint en een boek in de zon. Binnen mag er niet gerookt worden,

dus als er bezoek is dat wil roken gaat het op het dakterras zitten. Ik heb hier ook vaak gezeten om te eten of zelfs om te vergaderen.

Mijn dakterras is nog overdekt ook, en dat is ideaal. Weten jullie bijvoorbeeld nog hoe jullie gezeten zijn voor de Intro in de regen in de rij stonden

voor het Beestfeest? Ik wilde eerst ook gaan, maar de regen hield me tegen. Ik heb toen wel droog op mijn dakterras gezeten en gekeken naar het onweer in de verte, wat er vet mooi uitzag!

Het meest bijzondere aan het dakterras is waarschijnlijk de geur. Ik woon namelijk boven een shoarmatent¹, die de keuken achterin heeft en een dakraam vlak achter het terras. Het dakraam staat meestal een stukje open, dus ruiken we vaak een shoarmageur, met daarbij het mooie geluid van de Turkse televisie die ze heel erg hard zetten. Maar als ik raam klop, zetten ze het zachter. Ook de mensen achter ons hebben wel eens ruzie in hun tuin. Dit is allemaal in het Turks, dus ik versta

er niets van, maar ze schreeuwen wel hard tegen elkaar.

Maar meestal is het burengerucht gezellig. Vanaf het dakterras heb ik uitzicht over de tuintjes van alle buren achter ons, het torentje van het station, het Mercure hotel en een paar treinen (zoals je op de foto kunt zien). Aan de schotels kun je zien hoeveel buitenlandse mensen hier wonen. Een tijdje geleden was er een feestje bij iemand in de tuin. Ze had heel harde Caribische muziek aanstaan; het was in de hele straat te horen en het was heel gezellig om mee te luisteren. Vooral toen ze na een tijdje zelf muziek ging maken met djembé's...

¹ Neem nooit olijven of feta bij je shoarma, want die laat men 's nachts onafgedekt in de keuken staan.

De duistere kant van Breda

De laatste zondag van mei tegen toog de ZAK-delegatie bestaande uit Paul 1.0, Paul 2.0, Marlies, Robin, Chris en Remco naar Breda teneinde het sinistere griezelmuseum *House of Wax* te betreden. Aangezien Chris pas een uur later zou arriveren, kon nog een aangenaam uurtje in het Bredase stads park worden doorgebracht. Dit zonovergoten park met zijn vrolijk kraaiende kinderen en rustgevende fontein zou later een contrast blijken met de nog te betreden crypte.

Nadat Chris was gearriveerd kon de 2,4 kilometer lange wandeltocht naar *House of Wax* aanvangen. Een iPhone met GPS leidde de weg als een moderne wicelroede, doch als ware het een voorspelling liet de techniek het afweten. De aangegeven

route leidde naar een woonhuis dat met ornamenten en stenen beelden weliswaar sfeervol, maar nog geen *House of Wax* was. Later bleek het pand toe te behoren aan één der mythologische wezens die *House of Wax* bevolken. Het museum bleek gelukkig vlakbij te liggen en na nog enkele aanwijzingen van Bredase straatjongens naderden wij het omzichtig, waarbij we ongegeneerd werden geobserveerd door een soortement groene trol. Een vreemd wezen dat echter het beste met ons voor bleek te hebben; hij bleef ons met bezorgde blik aldoor waarschuwen om vooral niet lichtzinnig binnen te treden; beter nog konden we onverwijd rechtsomkeert maken. De ZAK vreesde de duisternis niet; het is onze natuurlijke habitat en de nieuwsgierigheid was sterker dan de angst. Eén voor één traden wij binnen door een

smalle gang welke was gedecoreerd met brokstukken van grafstenen, duistere schilderwerken, middeleeuws wapentuig en andere uit nachtmerries afkomstig lijkende voorwerpen.

Het museum bleek Hongeveer zo groot te zijn als een klaslokaal, spaarzaam doch sfeervol verlicht. De groene trol bij de ingang bleek door enkele kompanen vergezeld te zijn, zoals Marlies tot haar schrik opmerkte toen de pop die ze observeerde springlevend bleek te zijn. Een op een wandelend boeket gelijkende dame bood ons een rondleiding aan en bezwoer ons dat we beschermd waren tegen de boze geesten die hier nog altijd rondwaren. Een tocht langs beklagenswaardige wezens volgde. Een Bredase boer, die zich uit armoede en ellende aan een boom had verhangen - wellicht in de hoop alsnog aan het langste

eind te trekken; Graaf Dracula die zijn bloed-dorst pas wilde staken toen prof. dr. Van Helsing hem spietste; het monster van Frankenstein dat zo krachtig was dat hij door kettingen aan zijn stoel gekluisterd moest blijven; een levensechte guillotine compleet met een ter dood veroordeelde; een nagenoeg compleet fossiel van een struisvogelmens dat hoog boven de bezoekers uitstond en we maakten kennis met Jan de Ripper, een naarling die zó slecht was dat de dokter trachtte hem nieuwe hersens te geven.

De rondleiding ging verder langs een buitenaards wezen dat als studieobject zijn dagen sleet op een temperatuur nabij het absolute nulpunt en *House of Wax* bleek zelfs de hand gelegd te hebben op een heuse Terminator, eenvoudigweg aan ons voorgesteld als 'een robot uit de toekomst'.

Als laatste werd ons een piraat getoond - Jack genaamd - die al eeuwenlang dood was. Zijn hoofdgerecht staarde ons met de lege ogen van een slaapwandelaar aan van onder een glazen stolp. Verder mogen Sauron en Gandalf niet onvermeld blijven.

Hiermee was de rondleiding ten einde gekomen en we dwaalden nog enige tijd op eigen gelegenheid door het museum. Alle decoraties waren werkelijk prachtig en zeer natuurgetrouw en de groene trollen bleken komische wezens te zijn. Een zeer geslaagd uitje en aangezien *House of Wax* ook workshops geeft in onder andere het maken van spitse neuzen en oren kunnen we binnenkort wellicht opnieuw enkele aangename uurtjes doorbrennen met deze bijzondere wezens.

[PL]

Insania Nokturna

Waas aan de Waal krijgt een vervolg in het woud

Weinigen weten nog dat de oorsprong van Waas aan de Waal ligt in een nachtelijke dropping die jaren geleden plaatsvond. Het idee dat op slechts enkele kilometers van de bewoonde Nijmeegse wereld een duister woud naar ons lonkte bleef enkele leden kwellen. Het was de gedachte aan duizenden sterren, helderder dan ooit, aan kristalzuivere boslucht en boven alles aan de afwezigheid van elk menselijk wezen dat deze drang van het ware nachtdier nooit zou kunnen begrijpen... De lokroep van het woud was als een nimf zo onweerstaanbaar. Reden te meer dus voor de ZAK om er een activiteit omheen te organiseren.

Animo ontbrak het niet en circa tien leden maakten hun opwachting bij Marlies, beladen met middelen die een sjamaan niet zouden misstaan. Geduldig werd afgewacht tot er van de zon niets meer te bespeuren was zodat koers naar het bos gezet kon worden. Langzaam maar zeker lieten we alle menselijke bebouwing achter ons en kon de reis naar het ware duister beginnen. De onbegaanbare wegen en de inktzwarte nacht noopten ons tot zorgvuldig manoeuvreren met de fiets aan de hand. Geruime tijd zochten we naar de open plek die ons door Google Maps® werd voorgespiegeld.

[PL]

De locatie werd uiteindelijk met moeite gevonden. Na deze beproeving doorstaan te hebben kon de rust worden opgezocht in een omgeving die niets anders dan dit leek uit te stralen.

Fakkels werden met moeite in de verrassend taaie bodem gestoken en met nog meer moeite aangestoken. Te midden van deze flakkerende vlammen namen wij plaats. Teneinde de mentale reis naar hogere, onontgonnen sferen te vergemakkelijken werden verschillende middelen tevoorschijn gehaald, welke broederlijk werden gedeeld. Jim had de inval gehad enkele cilinders lachgas en ballonnen mee te nemen, hetgeen op enkele leden een bijzonder komisch effect had. Een verrassing van Robert was een potje bellenblaas waarvan de bellen extra sinister glinsterden in het licht van de fakkels. Een student wordt ook nooit volwassen...

Tijd verstreek gestaag en Jille slaagde erin een schaal tot vuurzee te promoveren met enkele handenvol gesmolten theelichtjes. Een kampvuur zou praktischer zijn geweest; wellicht iets voor de volgende Waas in het Woud? Teneinde de zonsopgang te ontlopen keerden we huiswaarts, alwaar we van een welverdiende dagrust genoten.

[PL]

Filmflits

Vanaf eind februari in de bioscoop: *Let Them Eat Brains*. Sophia Coppola schrijft een naar eigen werk refereerend kostuumdrama waarin zombies de hoofdrol spelen.

We volgen een andermaal door Kirsten Dunst gespeelde Marie-Antoinette, de spilzieke vrouw van Lodewijk XVI, aan de vooravond van wat later als de Grijze Revolutie bekend zal komen te staan. Om redenen die de film niet nader verklaart breekt er in Parijs anno 1789 een ernstig virus uit dat de bevolking onherroepelijk transformeert tot –uiterraard- hersenetende zombies. Wanneer de hersenhapjes in de stad op dreigen te raken wordt de Bastille bestormd waarna het virus zich verspreidt naar het platteland. Daarbij moeten vooral de sappige aristocratenbreintjes het ontgelden. Het kinklijkhuis weigert te vluchten en houdt vooralsnog stand tegen de groeiende grijze massa.

Hoewel natuurlijk bekend is hoe het met Marie-Antoinette afgaat – en voorspelbaar met wat er met het verwijderde lichaamsdeel zal gebeuren – wordt de aanloop ernaartoe vol vaart, humor en met stijlistische pareltjes volbracht. De Bastillescènes en de hongerige aristocratendames die in vol ornaat door de Tuilerieën dwalen zijn een lust voor het oog; ook de visuele verwijzingen naar Delacroix (*Le Mort-vivant guidant le peuple*; zagen we een eerder foefje overigens niet eerder in Asterix en

Obelix?) zijn een uitmuntende vondst. Let Them Eat Brains staat aan het hoofd van de categorie goed hersenloos vermaak.

[MB]

Bloed, horror, politieke incorrectheid en weinig diepgang – dat is *Dinosauroid* kort samengevat. De zoveelste horrorproductie van schrijver annex regisseur Milan Molenaar staat volledig in het teken van zijn handelsmerk: een semi-originele plot met lollige one-liners en een overdosis geweld waarvan zelfs Tarantino het koude zweet zou uitbreken.

In Molenaars nieuwste post-postmoderne kunstwerk reizen een club schoolkinderen en vier leraren naar een afgelegen locatie in het bos voor een kampeerweekend. Hier blijkt al gauw iets vreemds rond te zwerven. Voor ze het weten zijn onze hoofdfiguren de prooi van de bloeddorstige ‘dinosauroiden’ – mensachtige afstammelingen van de dinosaurussen, die al die tijd overleefd hebben. Niet erg origineel, maar wel leuker dan het zoveelste ontsnapte experiment uit het lab van Dr. Clichématigeduitseachternaamstein.

Naar goede horrortraditie sterven vele personages een gruwelijke dood, soms op een manier die het vermoeden wekt dat Molenaar een ongediagnosticeerde seksuele geweldsstornis heeft à la de personages in

Hostel. Wat dan nog wel leuk taboedoornbrekend werkt is het feit dat veel slachtoffers kinderen zijn. Zeer innovatief. In deel twee zullen het waarschijnlijk bejaarden zijn – weer een taboe doorbroken; wat een gedurfde artistieke prestatie!

De personages zijn zoals het een B-horrorfilm betaamt tweedimensionaal, maar dat is natuurlijk altijd beter dan ééndimensionaal. Hier en daar is er wat sterk geforceerde karakterontwikkeling te bespeuren die de kijker tracht te doen geloven dat er enige vorm van diepgang aanwezig is. Dit werkt echter slechts irriterend; een beetje zoals een pornofilmpje met een verhaal.

Het concept van “dinosauroiden” is leuk gevonden, maar uiteindelijk is het niet méér dan de zoveelste versie van het meedogenloze filmmonster dat alles en iedereen op inventieve wijze aan stukken rijt. Op sommige momenten lijkt de film een werkverschaffingsproject voor special effect-stechneuten.

We wachten met gemilde interesse op Molenaars volgende werk: *SuperSam*, een superheldenkomedie die volgens Molenaar zelf “een kruising is tussen Super-Man en Bruce Almighty”. Hoe hij zijn gewelddadige lusten op dit concept wil gaan botvieren zal de volgende zomer duidelijk worden.

[YW]

Commissies

BarCo

De BarCo, ofwel de Barcommissie, is de commissie binnen Karpe Noktem die ervoor zorgt dat er bij borrels en feesten mensen achter de bar staan. De BarCo is altijd geïnteresseerd in mensen die lid zouden willen worden van de commissie. Lidmaatschap van de BarCo houdt in dat je bij borrels en feesten achter de bar staat (nooit een hele avond, maar een poosje, zodat je zelf ook nog kunt borrelen). Dus heb je interesse in het ondersteunen van Karpe Noktem door een keertje achter de bar te staan, of heb je suggesties voor het assortiment/de inrichting van de borrels/enzoverts, spam dan naar Anke@karpenoktem.nl of barco@karpenoktem.nl. En bedenk wel: zonder barcommissie geen bier en zonder bier geen borrels!

x Anke,
hoofd BarCo

DeliCo

De DeLiCo (*short-hand* voor Debat- en literatuurcommissie) is één van de oudste commissies die Karpe Noktem rijk is. Sinds jaar en dag organiseert ze debatavonden, poëzielezingen en activiteiten gericht op het gesproken en geschreven woord. Niet alleen geëerde en alom bekende gasten passerden de revue, ook leden kunnen - letterlijk - hun zegje doen! Heb jij zin om mee te werken aan de meest welbelezen en welbesprakte activiteitencollectie van Karpe Noktem? Meld je dan snel aan bij delico@karpenoktem.nl

BarCo

FotoCie Akta Nokturna

De FotoCie is er voor al het beeldmateriaal van ASV Karpe Noktem. Wij maken foto's en soms ook filmpjes van alle spannende, gezellige en leuke dingen die bij de vereniging kunnen gebeuren. Als je een keer een avondje helemaal kwijt bent omdat het weer eens veel te gezellig was, dan zijn er altijd nog de foto's om je geheugen op te frissen! Deze zijn terug te vinden op www.karpenoktem.nl/fotos en ook met enige regelmaat in Akta Nokturna. Ook houden we zo nu en dan een themaborrel of zelfs een feest in samenwerking met de FeestCie. Als je vragen hebt over foto's, een verzoek, foto's die je zelf gemaakt hebt en op de site wil plaatsen, mail dan naar fotocie@karpenoktem.nl of spreek één van ons aan op de borrel en we zullen je graag helpen. Veel kijkplezier en !Beware voor de FotoCie!

Marjolijn, hoofd FotoCie

Het Foute Feest FotoCie

wanneer je bijvoorbeeld verslagen van oudere activiteiten of bekentenissen van Karpe Noktemfossielen wilt lezen, of het mysterie op wilt lossen waarom iedereen toch altijd zulke boze brieven stuurt.

Akta staat vol met veel verschillende bijdragen van leden. Jullie (ook nieuwe leden!) worden van harte uitgenodigd om mee te werken aan Akta Nokturna. Zo zijn we blij met nieuwe schrijvers, tekenaars, cartoonisten, quizmakers, luitervinken, polemisten, dichters, verslaggevers, interviewers, spellingsdeskundigen et cetera. Ook éénmalige bijdragen zijn erg welkom! Schroom niet om je idee/artikel/tekening op te sturen! Dit kan via kopij@karpenoktem.nl. Wil je meedoen met de **redactievergaderingen**, mail dan naar: aktanokturna@karpenoktem.nl.

Groetjes namens AN,
Marlies

Akta Nokturna, Februari - April 2010

ZAK

Voor de ware nachtdieren binnen Karpe Noktem, de leden die de duisternis niet schuwen, is er de Zwarte Aktiviteiten Kommissie, kortweg ZAK. Activiteiten van de ZAK kenmerken zich door melancholie, horror en een vreemdsoortig genoegen dat alleen buiten het daglicht gevonden kan worden. Typische ZAKtiviteiten zijn de succesvolle Zwarte Avond, Waas aan de Waal en recentelijk de Waas in het Woudnacht, waarbij respectievelijk een nacht wordt doorgebracht aan het Waalstrand en in het bos. Ook gaan we naar duistere concerten, bekijken we horrorfilms en bezoeken we complete horrornachten in de bioscoop. Kun jij het daglicht ook niet verdragen? Kom bij de ZAK! (Mail zak@karpenoktem.nl)

Zwarte avond van de ZAK

genieten van een museum, een rondleiding door de stad, toeristische trekpleisters of verborgen juweeltjes.

Daarnaast organiseert de BarocCo

ook workshops waarbij de leden hun eigen creatieve kant kunnen ontdekken door zelf te schilderen, mozaïeken, kleien, componeren of dansen.

Heb je suggesties, vragen of opmerkingen voor de BarocCo, schroom dan niet ons te mailen via barocco@karpenoktem.nl

WeekendCie

De WeekendCie organiseert de weekenden voor Karpe Noktem. Dit zijn er tot nu toe twee per jaar, één in de zomer en één in de winter. Per weekend zoekt de WeekendCie nieuwe leden om mee te helpen met het organiseren en om activiteiten te bedenken. Tijdens het weekend denk je mee over wat er wanneer moet gebeuren en zorg je er bijvoorbeeld voor dat men de afwas doet. Je hoeft dus niet vast in deze commissie te zitten. De WeekendCie is dus een perfecte plek voor mensen die niet ergens gelijk een heel jaar aan vast willen zitten, maar wel willen (leren) organiseren in een gezellig team!

BarocCo

De BarocCo is naast haar zuster- (of wellicht moeder-) commissie de DeLiCo één van de diepe bronnen van culturele verrijking voor de leden van Karpe Noktem. Waar de DeLiCo zich meer richt op het geschreven en gesproken woord, zal de BarocCo aan de slag gaan met het 'grote-re' werk: architectuur, beeldhouw- en schilderkunst, historie en vernieuwing.

Er zijn verschillende activiteiten die de BarocCo regelmatig organiseert. Als eerste zijn er de beruchte stedentrips, ook bekend als de Karpe Noktem Roadtrips. Tijdens deze activiteiten bezoeken we steden door heel Nederland, om daar te

Zomerweekend 2009

Quotes

Michiel, over zijn ideale zoenpartij: "...met consumptie en een flinke rochel."

Michiel, over zijn uit de hand gelopen experiment met halitose-veroorzakende bacteriën: "Op deze manier kweek je een cultuur waarin niemand iets meer durft te zeggen"

Michiel (over seks met mummies): "...volledig uit zijn verband gerukt."

Carlien: "...gewoon afrukken en weggooien."

Wiekie: "Ik wil me specialiseren in slikken."

Bente: "Misschien heb ik een pistool in mijn onderbroek..."

Paul v L. (grijnzend): "Ik heb een tong als een slang hoor!"

Carlien rent weg.

Paul v L.: "Nee, wacht! Ik heb een tong als een miereneter!"

Jille: "In bed kan ik me heel goed vermaken met roze rietjes."

Wiekie: "In het *Volkskrant Magazine* stond een artikel over masturbatieverslaafde Christenen."

Marlies: "Christenen. Kunnen nooit van hun kruis afbliven."

Hugo (over een foto van badende Japanse makaken in een heetwaterbron): "Ik zou er echt zoveel voor geven om daartussen te mogen zitten..."

Het bestuur geeft te weten vier uur lang gezamenlijk op het secretariaat bezig te zijn geweest.

Felix (verbijsterd): "Pff. Ze zeiden dat besturen goed is voor je sexleven."

P-P: "Ze zeiden niet dat ze net hadden vergaderd..."

Alette (op het weekend, tegen Antal en Iris): "Mark slaapt bij jullie in het huisje. Wel lief tegen hem zijn he!"

Lisette: "Ach, als hij maar loopt de volgende dag."

Sanne (over kruisbestuiving): "Mikkel bestuift alleen mij!"

Ids (met klem): "Je gaat NIET iedereen die een biertje aan het drinken is in zijn gezicht swaffelen!"

Jille: "Waarom heb je last van je armen?"

Robin: "Oh... Wat ik allemaal met die paal heb gedaan..."

Rik (tegen Bas, over de nieuwe inschrijvingen): "...dan heb je vanavond toch nog gescoord!"

Niek (tegen Jille): "Het is maar goed dat jij nooit een goede beurt hebt gehad."

Ids (verveeld): "Olivier doet *. Is niet opzienbarend."

Iris (over vaginisme): "Samen naar het ziekenhuis! Da's romantisch!"

Daan (over mannen en poep): "We kunnen geen kinderen baren, dus zijn we trots op alles wat eruit komt."

Rik: "Wat willen jullie?"

Michiel: "Respect en liefde!"

Rik: "Dat is dan E. 2.50."

Michiel, Mike en Hugo: E. 2,50?!"

Rik: "Per persoon."

Hugo (die de miljoenennota leest): "Dit is echt heel goed te lezen en erg boeiend!"

Bas: "Het is ook niet geschreven voor mensen die verstand hebben van financiën."

Bart L. (boos): "Niemand erkent mijn Bartheid!"

Marjolijn: "Ik heb het niet zo op die a-Bartheid."

Yurre: "Hoeveelstejaars ben je?"

Paul v L.: "Je moet niet van die moeilijke vragen stellen!"

Hugo (over Jorne): "Oh, hij komt uit Friesland! Ik kon hem de hele tijd al niet verstaan."

Robin: "Ik vraag me af wat ik zou doen als ik een jongen zag huilen bij *Twilight*. Ik denk dat ik... Arme jongen..."

Bram B.: "Sinds Michael Jackson vinden we Britney Spears een na-aper."

Marlies (hoopvol): "Gaat ze dood?"

Paul v L. over Mozes: "Volgens mij is dat verhaal niet waar..."

Daan (over de muziek die Michiel heeft opgezet): "Pain? Welke Pain? Kop-pain?"

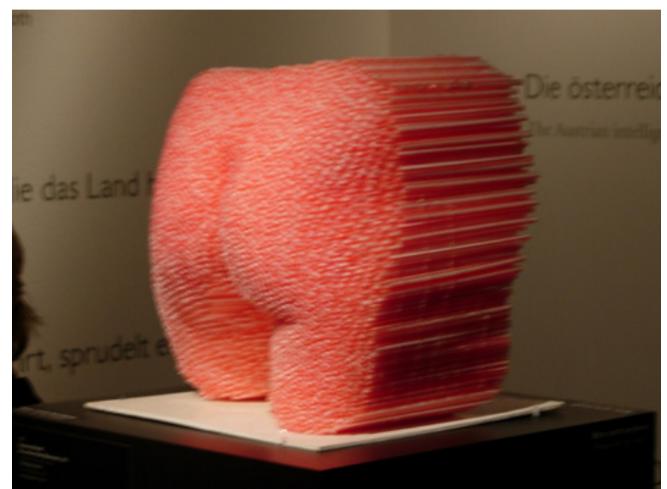
Mark v M.: "Winterpain?"

Bram B.: "Een koekje is niet eng. Een koekje is absurd."

Daniëlle: "Een koekje met glassplinters is wél eng!"

Bram (vermoeid): "Een koekje met glassplinters is óók absurd."

Hugo: "...nu weet ik wat het euvel is. Je moet niet in commissies gaan zitten."

Activiteiten

Vrijdag 19 februari - Speciaalbierproeverij

Om vlak na carnaval te laten zien dat bier drinken ook een serieuze bezigheid kan zijn, zal op vrijdag 19 februari een speciaalbierproeverij plaatsvinden. Laat je verrassen door een reeks zeer uiteenlopende speciaalbieren met allemaal een eigen geschiedenis en leer over hun interessante wetenswaardigheden terwijl je ervan geniet.

Locatie: Borrelkamer Villa van Schaeck

Kosten: 12 euro

Aanvang: 21.00

Zaterdag 20 februari - Basketbal clinic

Waarschijnlijk ken je het nog wel van de middelbare school, of je hebt het ooit zelf gespeeld: het fenomeen basketbal!

Maar hoe ging het ook alweer? Om het geheugen weer eens op te frissen en te laten zien dat Karpe Noktem niet alleen actief is op de dansvloer organiseert de SportCo een heuse basketbal clinic! Op 20 februari van 14.00 tot 16.00 zal in Hal 1 van USC, onder leiding van Daan, Victor en Pauls, uitleg gegeven worden over dribbelen, schieten, passen en allerlei andere dingen.

Lijkt dit je leuk, geef je dan op via sportco@karpenoktem.nl en vermeld er dan ook even bij of je in het bezit bent van een sportkaart, want dat moeten we doorgeven aan de balie van het USC! Bij een bezetting van meer dan 50% aanwezigen zonder sportkaart moeten we namelijk de huur van de zaal betalen.

Locatie: Hal 1 van het USC

Kosten: Helemaal niks met een sportkaart! Anders misschien €5,50 p.p. voor mensen zonder sportkaart. Dus meld dit bij aanmelding!

Aanvang: 14.00

Maandag 22 februari - Borrel

Alweer zo'n gezellige KN-borrel op de maandagavond!

Locatie: Villa van Schaeck

Aanvang: 21.00

Woensdag 24 februari - Bestuursvoortlichting

Wat doet een pandverantwoordelijke? Hoe ziet de bestuurskamer er uit? Wat doet dat bestuur eigenlijk? Waar ligt Eddy? Heb je geen idee wat besturen van Karpe Noktem inhoudt of vermoed je dat het met kabouter te maken heeft? Kom dan naar de bestuursvoortlichting! Het is ook een uitgelezen kans voor diegene die niet zeker weten of ze willen solliciteren

Locatie: Secretariaat Villa van Schaeck

Aanvang: 20.00

Maandag 1 maart - Open Borrel: Kabouter

Wegens groot succes nogmaals een open borrel! Ditmaal met een thema van propertes: kabouter. Onderschat deze kleine rakkars niet en onderschat zeker hun bier niet: wij hebben deze borrel La Chouffe op de tap voor slechts €2,- per glas. Neem iedereen mee naar deze open borrel en geniet naast de La Chouffe van de huis-DJs en alle andere gezelligheid die je van Karpe Noktem gewend bent.

Locatie: Kelderzaal van de Villa van Schaeck

Kosten: gratis, La Chouffe voor €2,0 per glas

Aanvang: 21.00

Donderdag 4 maart - Extreme Playbackshow

De Extreme Playbackshow is een jaarlijks fenomeen, waarbij onze leden op het podium klimmen om een spetterende act te laten zien bij de meest extreme of foute nummers. Acts als Immortal en Katy Perry zijn je voorgegaan. Wil je graag meedoen, in een groepje of alleen? Schrijf je dan op de borrel in of stuur voor woensdag 24 februari een e-mailtje naar robin@karpenoktem.nl, met daarin je naam en de act die je gaat doen.

Locatie: Grote zaal van Villa van Schaeck

Aanvang: 21.00